

Proletariusze
wszystkich krajów
łączcie się!

Trybuna Ludu

Organ KC
Polskiej Zjednoczonej
Partii Robotniczej

NR 9 (1435) ROK VI

WARSZAWA — SOBOTA 10 STYCZANIA 1953 R.

WYDANIE H

CENA 20 gr

Górnicy, hutnicy i włókniarze odpowiadają na uchwałę rządu wykonywaniem planów, zwiększeniem wydajności pracy

Chłopi z zadowoleniem przyjmują nowe warunki kontraktacji żywności

(f) Szeroką pracą wyjaśniającą znaczenie uchwały Rady Ministrów z 3 stycznia br. i poszczególne jej przepisy prowadzą nadal w zakładach pracy liczne punkty informacyjne, a na wsi — aktywne grupy. Z szeregu fabryk nadchodzą wiadomości, że przodujący robotnicy postanawiają podnieść wydajność pracy, udoskonalić jej metody i organizację, by w ten sposób wzmocnić produkcję i równocześnie zwiększyć swe zarobki. Trwa wypłata jednorazowego dodatku wyrównawczego. Chłopi z zadowoleniem przyjęli nowe, korzystne warunki kontraktacji żywności i zwiększając dostawę bydła i trzody na punkty spedu.

Sklepy z artykułami spożywczymi i przemysłowymi pracują na ogół już normalnie. Na targowiskach coraz liczniejsi prywatni sprzedawcy dostosowują ceny swych produktów do cen w placówkach uposażonych, a wielu z nich proponuje ceny niższe od oficjalnych.

Katowice

(Obsl. wł.) W Hucie „Kościszko” oddziałowa komisja informacyjna w sprawie uchwały rządu sa już w likwidacji. 80 procent załogi zasięgało w nich objaśnień co wpłynęło na całkowite zrozumienie słuszności uchwały. Wpłynęło to na podniesienie wydajności i zwiększenie produkcji.

Stalownia hutny im. Stalina plan dobowy za 7 bm. wykonała w 108 procentach, walcownia w 110 procentach. W hucie im. Bolesława Bieruta walcownia wykonała plan w dn. 7 bm. w 114 procentach, walcownia hutny „Bobrek” w 111 procentach.

Komisja zakładowa huty „Kościszko” wysłała 15 agitatorów na osiedle hutnicze, gdzie objaśniają gospodniemu sens i znaczenie uchwały rządu. Kobiety podkreślały z zadowoleniem fakt dobrego zaopatrzenia sklepów w pieczywo i mięso.

Dalszych 15 agitatorów komisja zakładowa huty „Kościszko” rozesał po sklepach spółdzielczych i targowiskach. W sklepach kontrolują oni zaopatrzenie i przypisują dostawy. Na targowiskach wyjaśniają wieniaciom skądinąd żądania wygórowanych cen za drób i nabiał zalecając jednocześnie kupującym zaopatrywanie się w sklepach uposażonych, gdzie towaru tego nie brakuje.

W rozumieniu uchwały rządu z dnia 3 bm. górnicy podnoszą wydajność, rozszerzają odpowiedzialność, przystępują do wzmożonej walki o pełne wykorzystanie mocy produkcyjnej naszych kopalń węgla.

Górnicy kop. „Eminencja” w dniu wczorajszym podjęli konkretne zobowiązania kwartalne, których realizacja da kopalni co miesiąc 3.800 ton węgla ponad plan. M. in. wśród górników

legram przedzy wyprodukowały ponad plan nie tylko podnoszą ich realne zarobki, ale polepsza zaopatrzenie mas pracujących. Potwierdza to przykład Leokadia Owczarek z ZPB im. Dubois, mówiąc:

— Teraz musimy produkować jeszcze więcej, gdyż od przekroczenia naszych planów zależy podwyższenie zarobków i wzrost ogólnego dobrobytu. A że słowa jej nie są zrzucone na wiatr, świadczy wyniki produkcyjne. Tow. Owczarek systematycznie bowiem przekracza swe plany o 8 do 10 procent.

Dziesiątki tysięcy robotników łódzkich w podobny sposób zareagowały na słuszne postanowienie rządu, które zadaje drugiczy cios spekulantom i kombinatorom. Nie widać, że kłopoty osiągnęła do dnia 7 bm. 119,1 proc. planu. Podobnie rytmicznie pracuje tkalnica ZPB im. Dzwigni Kościszowski i inne zakłady.

Robotnicy wyrażają również uznanie dla aparatu naszego handlu, który postarał się o pełne na ogół zaopatrzenie sklepów. Gospodynie, które od dwóch dni z ciekawością obserwują, jak wygląda zaopatrzenie po zlikwidowaniu systemu bonnowego, stwierdzają powszechnie, że artykułów jest pod dostatkiem, a co najważniejsze, że można je kupić w dowolnych ilościach, nie narazając się na straty z powodu zepsucia itp.

W sklepach mięsnych i spożywczych kierownicy i ekspedientki dokładają starań, aby jak najciszej i jak najlepiej obsłużyć klientów. Tak jest w sklepach MMH Nr 76, MMH przy ul. Narutowicza 27, MHD Nr 885 i innych.

Również na rynku jest sporo kupujących. I tu także widać, jak słuszna była uchwała rządu i jak celnie ugodziła w spekulantów.

Jeden ze sprzedawców, licząc na naiwność ludzi, żądał za mendel jaj 32 zł. I tu także widać, jak słuszna była uchwała rządu i jak celnie ugodziła w spekulantów.

(Obsl. wł.) Próby kulaków stworzenia się w szaty „obrońców” robotnika i chłopca w celu podważenia zaufania i poparcia mas dla polityki rządu, napotykała na zdecydowany opór aktywistów gospodarskich. Członkowie partii w rozmowach ze swymi sąsiadami wyjaśniają doniosłe znaczenie tej uchwały dla małego i średniorolnych chłopów.

Tow. Rusek z gromady Pożóg gm. Końskowola rozmawiając z sąsiadami dowodził:

— Mówicie, że podrozłą towary przemysłowe, ale przecież te towary poprzednio zanim dojdą do nas, to już nieraz przeszły przez ręce spekulanta i często płaćliśmy za nie drożej. Zysk szedł nie dla państwa na budowę nowych szkół czy fabryk tylko do kieszeni spekulanta. Przypomnijcie sobie choćby buty gumowe. U nas w spółdzielni trudno je było kupić.

Sesja poświęcona jest pracy J. Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”. Wśród uczestników sesji znajdują się wybitni naukowcy radzieccy, jak prezes Akademii Nauk ZSRR — Aleksander Niezniejanow, główny sekretarz naukowy Akademii — Aleksander Topczewski, członkowie Akademii Nauk ZSRR A. Wyszynski i S. Strumilin, wybitni ekonomiści Moskwy i Leningradu, przedstawiciele Akademii Nauk republik związkowych oraz znani profesorowie uniwersytetów z całego kraju.

Otwierając sesję dyrektor Instytutu Ekonomicznego, członek Korespondent Akademii Nauk ZSRR — K. Ostrowitianow wskazał na zadania, jakie stoją przed naukowcami radzieckimi w świetle genialnej pracy J. Stalina.

Na pierwszym posiedzeniu F. Samochwałow wygłosił referat „Praca J. Stalina jako nowy etap w rozwoju marksistowsko-leninowskiej ekonomii politycznej”.

(f) PARYŻ (PAP). — W ostatnich tygodniach protesty szerokiej opinii publicznej przeciwko planom utworzenia agresywnej „armii europejskiej” pod patronatem USA i przeciwko zamierzonemu wysunięciu na czołwo w ramach tej armii neohitlerowskiego Wehrmachtu, jak również sprzeczności między Francją a Niemcami zachodnimi zmogły się tak bardzo, że francuskie kolo rządzące zmuszone są do wystąpienia zastrzeżeń wobec tych planów. Znalazło to m. in. wyraz w dążeniu do nadania projektowi „armii europejskiej” formy bardziej strasnej dla opinii publicznej.

Znamienny artykuł ukazał się na ten temat w burżuazyjnym dzienniku „Monde”. Stawiając w tytule pytanie: „Czy armia europejska została już pogrzebana?” — dziennik ten podkreśla m. in., że kwestia „armii europejskiej” była osią, „wokół której rozwijał się ostatni krzyżowy rzędowy we Francji”. Rozwój wypadków — pisze „Monde” — wykazał, że układ „armii europejskiej” ma „o tyleż w szczytach”. Obecnie układ ten jest już trupem, czyż może odżyć w innej formie? Dziennik pisze dalej o konieczności „zachowania narodowego

charakteru armii francuskiej” i daje wyraz obawom przed takim rozwiązaniem, które pozwoliłoby Niemcom zachodnim na wejście do organizacji atlantyckiej „na warunkach pełnej równości”. Formułując zastrzeżenia, dziennik ma na myśli wyrażone w deklaracji USA do zapewnienia Niemcom zachodnim nie tyle „równości” co zdecydowanie przewagi nad innymi partnerami zachodnio — europejskimi.

Nastroje, których odzwierciedleniem jest artykuł dziennika „Monde”, skłoniły również kandydata na szefa nowego rządu Mayera do złożenia przed parlamentem metnej deklaracji, w której dał do zrozumienia, że nowy rząd ma odbyć rozmowy w celu „przystosowania, uzupełnienia, sprzecywanienia lub wyjaśnienia” niektórych artykułów układu paryskiego.

BERLIN (PAP). Ostatnie doniesienia z Bonn dowodzą, że nastroje we Francji zaniepokoiły Adenauera. W przemówieniu radiowemu rozwodził się on na temat szczególnego znaczenia układu o „armii europejskiej” dla Niemiec zachodnich i domagał się, by „nie tracić cennego czasu”. Jednocześnie Adenauer zmuszony był do pewnej modyfikacji swego dotychczasowego stanowiska i po raz pierwszy

napisał, że „nie należy wyłączać z układu państwa, które nie chcą być częścią „armii europejskiej”, jak np. Szwajcaria, Szwajcaria, Szwajcaria”.

W Garwolinie handlarzy żądali za litr miodu 4 zł w S. Kaczmarek i Siedlach za 1 kg miodu 80 zł. Jednakże kupujące kobiety nie dały się oszukać i nie płaciły wygórowanych cen.

W Garwolinie handlarzy żądali za litr miodu 4 zł w S. Kaczmarek i Siedlach za 1 kg miodu 80 zł. Jednakże kupujące kobiety nie dały się oszukać i nie płaciły wygórowanych cen.

W Garwolinie handlarzy żądali za litr miodu 4 zł w S. Kaczmarek i Siedlach za 1 kg miodu 80 zł. Jednakże kupujące kobiety nie dały się oszukać i nie płaciły wygórowanych cen.

W Garwolinie handlarzy żądali za litr miodu 4 zł w S. Kaczmarek i Siedlach za 1 kg miodu 80 zł. Jednakże kupujące kobiety nie dały się oszukać i nie płaciły wygórowanych cen.

W Garwolinie handlarzy żądali za litr miodu 4 zł w S. Kaczmarek i Siedlach za 1 kg miodu 80 zł. Jednakże kupujące kobiety nie dały się oszukać i nie płaciły wygórowanych cen.

W Garwolinie handlarzy żądali za litr miodu 4 zł w S. Kaczmarek i Siedlach za 1 kg miodu 80 zł. Jednakże kupujące kobiety nie dały się oszukać i nie płaciły wygórowanych cen.

W Garwolinie handlarzy żądali za litr miodu 4 zł w S. Kaczmarek i Siedlach za 1 kg miodu 80 zł. Jednakże kupujące kobiety nie dały się oszukać i nie płaciły wygórowanych cen.

W Garwolinie handlarzy żądali za litr miodu 4 zł w S. Kaczmarek i Siedlach za 1 kg miodu 80 zł. Jednakże kupujące kobiety nie dały się oszukać i nie płaciły wygórowanych cen.

W Garwolinie handlarzy żądali za litr miodu 4 zł w S. Kaczmarek i Siedlach za 1 kg miodu 80 zł. Jednakże kupujące kobiety nie dały się oszukać i nie płaciły wygórowanych cen.

W Garwolinie handlarzy żądali za litr miodu 4 zł w S. Kaczmarek i Siedlach za 1 kg miodu 80 zł. Jednakże kupujące kobiety nie dały się oszukać i nie płaciły wygórowanych cen.

W Garwolinie handlarzy żądali za litr miodu 4 zł w S. Kaczmarek i Siedlach za 1 kg miodu 80 zł. Jednakże kupujące kobiety nie dały się oszukać i nie płaciły wygórowanych cen.

W Garwolinie handlarzy żądali za litr miodu 4 zł w S. Kaczmarek i Siedlach za 1 kg miodu 80 zł. Jednakże kupujące kobiety nie dały się oszukać i nie płaciły wygórowanych cen.

W Garwolinie handlarzy żądali za litr miodu 4 zł w S. Kaczmarek i Siedlach za 1 kg miodu 80 zł. Jednakże kupujące kobiety nie dały się oszukać i nie płaciły wygórowanych cen.

W Garwolinie handlarzy żądali za litr miodu 4 zł w S. Kaczmarek i Siedlach za 1 kg miodu 80 zł. Jednakże kupujące kobiety nie dały się oszukać i nie płaciły wygórowanych cen.

W Garwolinie handlarzy żądali za litr miodu 4 zł w S. Kaczmarek i Siedlach za 1 kg miodu 80 zł. Jednakże kupujące kobiety nie dały się oszukać i nie płaciły wygórowanych cen.

W Garwolinie handlarzy żądali za litr miodu 4 zł w S. Kaczmarek i Siedlach za 1 kg miodu 80 zł. Jednakże kupujące kobiety nie dały się oszukać i nie płaciły wygórowanych cen.

W Garwolinie handlarzy żądali za litr miodu 4 zł w S. Kaczmarek i Siedlach za 1 kg miodu 80 zł. Jednakże kupujące kobiety nie dały się oszukać i nie płaciły wygórowanych cen.

W Garwolinie handlarzy żądali za litr miodu 4 zł w S. Kaczmarek i Siedlach za 1 kg miodu 80 zł. Jednakże kupujące kobiety nie dały się oszukać i nie płaciły wygórowanych cen.

W Garwolinie handlarzy żądali za litr miodu 4 zł w S. Kaczmarek i Siedlach za 1 kg miodu 80 zł. Jednakże kupujące kobiety nie dały się oszukać i nie płaciły wygórowanych cen.

W Garwolinie handlarzy żądali za litr miodu 4 zł w S. Kaczmarek i Siedlach za 1 kg miodu 80 zł. Jednakże kupujące kobiety nie dały się oszukać i nie płaciły wygórowanych cen.

W Garwolinie handlarzy żądali za litr miodu 4 zł w S. Kaczmarek i Siedlach za 1 kg miodu 80 zł. Jednakże kupujące kobiety nie dały się oszukać i nie płaciły wygórowanych cen.

W Garwolinie handlarzy żądali za litr miodu 4 zł w S. Kaczmarek i Siedlach za 1 kg miodu 80 zł. Jednakże kupujące kobiety nie dały się oszukać i nie płaciły wygórowanych cen.

W Garwolinie handlarzy żądali za litr miodu 4 zł w S. Kaczmarek i Siedlach za 1 kg miodu 80 zł. Jednakże kupujące kobiety nie dały się oszukać i nie płaciły wygórowanych cen.

W Garwolinie handlarzy żądali za litr miodu 4 zł w S. Kaczmarek i Siedlach za 1 kg miodu 80 zł. Jednakże kupujące kobiety nie dały się oszukać i nie płaciły wygórowanych cen.

ZMP-owska załoga holownika

Obsługa holownika „Tarpan” w porcie gdańskim objęła ZMP-owska załoga. Na zdjęciu: młodzieżowa załoga wraz z pracownikami warsztatów ZPGG na pokładzie holownika. Foto CAF — Celko

Przemówienie min. Przemysłu Rolnego i Spożywczego w sprawie nowych warunków kontraktacji buraków cukrowych

(a) Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego inż. M. Hoffmann wygłosił przemówienie radiowe, w którym omówił nowe warunki i zasady kontraktowania buraków cukrowych. Min. Hoffmann stwierdził, że nowa umowa w pełni zabezpiecza interesy rolnika, daje gwarancję opłacalności uprawy i będzie narzędziem pomysłowego rozwoju rozpoczętej akcji kontraktacyjnej oraz zachęta do maksymalnego wysiłku chłopów-producentów do uzyskania możliwie najwyższych plonów.

Nowa umowa obowiązująca dla kontraktowania buraków cukrowych w br. została oparta na słusznych i sprawiedliwych zasadach, w pełni uwzględnia ona postanowienia wynikające z Uchwały Rządu z 3 stycznia br. i wolna jest od „wad dotychczasowej umowy”.

Główne postanowienia nowej umowy są następujące:

po pierwsze: — ustala się jednolitą zapłatę za każdy dostarczony kwintal czystych buraków w wysokości zł 48.

po drugie: — każdy plantator ma zagwarantowane prawo zakupu po hurtowej cenie 14,60 zł za kg kukru w ilości 3 kg za każdy kwintal dostarczonych do cukrowni czystych buraków.

po trzecie: — plantatorzy otrzymują bezprocentowe zaliczki: pierwszą w nasionach i nasionach sztucznych po podpisaniu umowy, drugą w terminie do 31 marca w wysokości zł 6 i zagwarantowane prawo zakupu 0,4 kg kukru za kwintal kontraktowanych buraków, trzecią w terminie do 31 lipca w wysokości zł 12 i zagwarantowane prawo zakupu 0,6 kg kukru za kwintal zakontraktowanych buraków.

po czwarte: — cukrownie wydają plantatorom za każdy kwintal czystych buraków bezpłatnie 45 kg wysłodków bysposowanych, zawierających 10 procent suchej substancji.

Potrącając gotówką plantatorowi należności za otrzymane nasiona i nawozy w żadnym razie nie umniejsza jego prawa do zakupu kukru w ilości 3 kg za każdy kwintal dostarczonych do cukrowni czystych buraków.

Wysokie plony buraka cukrowego, wykonanie i przekroczenie planowych zadań kontraktacyjnych, jak najwyższa produkcja kukru — oto nasze wspólne podstawowe zadania: plantatorów buraka cukrowego i robotników przemysłu cukrowniczego, oto realny wyraz umacniania ekonomicznej spójności między wsią, przemysłem i rolnictwem — oto praktyczna realizacja sojuszu robotniczo-chłopskiego i Programu Frontu Narodowego, skupiającego cały nasz naród do walki o podniesienie dobrobytu, o socjalizm (PAP)

W zakończeniu swojego przemówienia min. Hoffmann zwrócił się do chłopów z następującym apelem:

— Chłopi, producenci rolni! Zgłaszacie się masowo do kontraktowania buraków cukrowych i zwiększacie w ten sposób własny dobrobyt i dobrobyt całego społeczeństwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Wysokie plony buraka cukrowego, wykonanie i przekroczenie planowych zadań kontraktacyjnych, jak najwyższa produkcja kukru — oto nasze wspólne podstawowe zadania: plantatorów buraka cukrowego i robotników przemysłu cukrowniczego, oto realny wyraz umacniania ekonomicznej spójności między wsią, przemysłem i rolnictwem — oto praktyczna realizacja sojuszu robotniczo-chłopskiego i Programu Frontu Narodowego, skupiającego cały nasz naród do walki o podniesienie dobrobytu, o socjalizm (PAP)

W zakończeniu swojego przemówienia min. Hoffmann zwrócił się do chłopów z następującym apelem:

— Chłopi, producenci rolni! Zgłaszacie się masowo do kontraktowania buraków cukrowych i zwiększacie w ten sposób własny dobrobyt i dobrobyt całego społeczeństwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Wysokie plony buraka cukrowego, wykonanie i przekroczenie planowych zadań kontraktacyjnych, jak najwyższa produkcja kukru — oto nasze wspólne podstawowe zadania: plantatorów buraka cukrowego i robotników przemysłu cukrowniczego, oto realny wyraz umacniania ekonomicznej spójności między wsią, przemysłem i rolnictwem — oto praktyczna realizacja sojuszu robotniczo-chłopskiego i Programu Frontu Narodowego, skupiającego cały nasz naród do walki o podniesienie dobrobytu, o socjalizm (PAP)

W zakończeniu swojego przemówienia min. Hoffmann zwrócił się do chłopów z następującym apelem:

— Chłopi, producenci rolni! Zgłaszacie się masowo do kontraktowania buraków cukrowych i zwiększacie w ten sposób własny dobrobyt i dobrobyt całego społeczeństwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Wysokie plony buraka cukrowego, wykonanie i przekroczenie planowych zadań kontraktacyjnych, jak najwyższa produkcja kukru — oto nasze wspólne podstawowe zadania: plantatorów buraka cukrowego i robotników przemysłu cukrowniczego, oto realny wyraz umacniania ekonomicznej spójności między wsią, przemysłem i rolnictwem — oto praktyczna realizacja sojuszu robotniczo-chłopskiego i Programu Frontu Narodowego, skupiającego cały nasz naród do walki o podniesienie dobrobytu, o socjalizm (PAP)

W zakończeniu swojego przemówienia min. Hoffmann zwrócił się do chłopów z następującym apelem:

— Chłopi, producenci rolni! Zgłaszacie się masowo do kontraktowania buraków cukrowych i zwiększacie w ten sposób własny dobrobyt i dobrobyt całego społeczeństwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Wysokie plony buraka cukrowego, wykonanie i przekroczenie planowych zadań kontraktacyjnych, jak najwyższa produkcja kukru — oto nasze wspólne podstawowe zadania: plantatorów buraka cukrowego i robotników przemysłu cukrowniczego, oto realny wyraz umacniania ekonomicznej spójności między wsią, przemysłem i rolnictwem — oto praktyczna realizacja sojuszu robotniczo-chłopskiego i Programu Frontu Narodowego, skupiającego cały nasz naród do walki o podniesienie dobrobytu, o socjalizm (PAP)

Budująca się magistrała zaopatruje w piasek podsadzkowy już 3 kopalnie

(a) Budowniczość wielkiej inwestycji planu 6-letniego — magistrały piaskowej dla przemysłu węgelnego zrealizowała plan robót za r. 1952 w 100,3 procent. W okresie ub. r. załogi budowniczych magistrały wykonały ogółem kilka milionów metrów sześciennych robót ziemnych. Dla budowy na trasie wielu nowych mostów, wiaduktów, przepustów i urządzeń podsadzkowych wykonano tysiące metrów sześciennych konstrukcji betonowych i żelbetonowych.

W porównaniu z pierwszymi latami sześciolatki, największy wzrost mechanizacji i w związku z tym wzmocnienie tempa pracy zanotowano przy robotach ziemnych, gdzie stopień mechanizowania prac wzrósł w r. ub. o 26 procent. Pod koniec 1952 r. 56 procent wszystkich robót ziemnych wykonywano już przy pomocy wysokociśnawych nowoczesnych mechanizmów.

Na 89 pomysłów zgłoszonych w r. 1952 już 60 usprawieni zostało szeroko wprowadzonych w praktyce, a dalszych 12 daje pomysły wyniki w zastosowaniu próbnym. Racjonalizatorzy na budowie magistrały przyniesli gospodarce państwowej w ub. r. około 480 tys. zł. oszczędności.

W bilansie swoich zeszluzowanych osiągnięć swoich budowniczych umożliwiły zaopatrzenie w piasek podsadzkowy m. in. kopalni: „Semiłowice”, „Prezydent” i „Eminencja”. W najbliższym czasie zakończone zostaną prace przy budowie urządzeń podsadzkowych na kopalniach „Wieczerek” i „Mortimer”. (PAP)

Represje wobec irańskich obrońców pokoju

(f) MOSKWA (PAP). — Agencja TASS donosi z Teheranu, że irański delegat na Kongres Narodów w Obronie Pokoju, Borgai, który powrócił niedawno z Wiednia do miasta Kum, został 6 stycznia przez władze irańskie deportowany z Kum do Sziraz.

Fakt ten władze irańskie motywują cynicznie koniecznością „zapewnienia porządku publicz-

nego”, albowiem po powrocie Borgaia irańscy obrońcy pokoju zorganizowali w Kum demonstrację, na którą napadli faszystowskie huligani. W rezultacie napadli wielu patriotów irańskich zostało zabitych, wielu odniosło rany. Irańska policja przeprowadziła szereg aresztowań wśród irańskich obrońców pokoju.

Otwierając sesję dyrektor Instytutu Ekonomicznego, członek Korespondent Akademii Nauk ZSRR — K. Ostrowitianow wskazał na zadania, jakie stoją przed naukowcami radzieckimi w świetle genialnej pracy J. Stalina.

Na pierwszym posiedzeniu F. Samochwałow wygłosił referat „Praca J. Stalina jako nowy etap w rozwoju marksistowsko-leninowskiej ekonomii politycznej”.

(f) PARYŻ (PAP). — W ostatnich tygodniach protesty szerokiej opinii publicznej przeciwko planom utworzenia agresywnej „armii europejskiej” pod patronatem USA i przeciwko zamierzonemu wysunięciu na czołwo w ramach tej armii neohitlerowskiego Wehrmachtu, jak również sprzeczności między Francją a Niemcami zachodnimi zmogły się tak bardzo, że francuskie kolo rządzące zmuszone są do wystąpienia zastrzeżeń wobec tych planów. Znalazło to m. in. wyraz w dążeniu do nadania projektowi „armii europejskiej” formy bardziej strasnej dla opinii publicznej.

Znamienny artykuł ukazał się na ten temat w burżuazyjnym dzienniku „Monde”. Stawiając w tytule pytanie: „Czy armia europejska została już pogrzebana?” — dziennik ten podkreśla m. in., że kwestia „armii europejskiej” była osią, „wokół której rozwijał się ostatni krzyżowy rzędowy we Francji”. Rozwój wypadków — pisze „Monde” — wykazał, że układ „armii europejskiej” ma „o tyleż w szczytach”. Obecnie układ ten jest już trupem, czyż może odżyć w innej formie? Dziennik pisze dalej o konieczności „zachowania narodowego

Blisko tysiąc uczonych radzieckich bierze udział w sesji naukowej poświęconej pracy J. Stalina

(f) MOSKWA (PAP). Blisko 1000 uczonych radzieckich bierze udział w sesji naukowej Wydziału Ekonomii i Prawa oraz Instytutu Ekonomii Akademii Nauk ZSRR, która rozpoczęła się 7 bm. w Moskwie.

Sesja poświęcona jest pracy J. Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”. Wśród uczestników sesji znajdują się wybitni naukowcy radzieccy, jak prezes Akademii Nauk ZSRR — Aleksander Niezniejanow, główny sekretarz naukowy Akademii — Aleksander Topczewski, członkowie Akademii Nauk ZSRR A. Wyszynski i S. Strumilin, wybitni ekonomiści Moskwy i Leningradu, przedstawiciele Akademii Nauk republik związkowych oraz znani profesorowie uniwersytetów z całego kraju.

Otwierając sesję dyrektor Instytutu Ekonomicznego, członek Korespondent Akademii Nauk ZSRR — K. Ostrowitianow wskazał na zadania, jakie stoją przed naukowcami radzieckimi w świetle genialnej pracy J. Stalina.

Na pierwszym posiedzeniu F. Samochwałow wygłosił referat „Praca J. Stalina jako nowy etap w rozwoju marksistowsko-leninowskiej ekonomii politycznej”.

(f) PARYŻ (PAP). — W ostatnich tygodniach protesty szerokiej opinii publicznej przeciwko planom utworzenia agresywnej „armii europejskiej” pod patronatem USA i przeciwko zamierzonemu wysunięciu na czołwo w ramach tej armii neohitlerowskiego Wehrmachtu, jak również sprzeczności między Francją a Niemcami zachodnimi zmogły się tak bardzo, że francuskie kolo rządzące zmuszone są do wystąpienia zastrzeżeń wobec tych planów. Znalazło to m. in. wyraz w dążeniu do nadania projektowi „armii europejskiej” formy bardziej strasnej dla opinii publicznej.

Znamienny artykuł ukazał się na ten temat w burżuazyjnym dzienniku „Monde”. Stawiając w tytule pytanie: „Czy armia europejska została już pogrzebana?” — dziennik ten podkreśla m. in., że kwestia „armii europejskiej” była osią, „wokół której rozwijał się ostatni krzyżowy rzędowy we Francji”. Rozwój wypadków — pisze „Monde” — wykazał, że układ „armii europejskiej” ma „o tyleż w szczytach”. Obecnie układ ten jest już trupem, czyż może odżyć w innej formie? Dziennik pisze dalej o konieczności „zachowania narodowego

charakteru armii francuskiej” i daje wyraz obawom przed takim rozwiązaniem, które pozwoliłoby Niemcom zachodnim na wejście do organizacji atlantyckiej „na warunkach pełnej równości”. Formułując zastrzeżenia, dziennik ma na myśli wyrażone w deklaracji USA do zapewnienia Niemcom zachodnim nie tyle „równości” co zdecydowanie przewagi nad innymi partnerami zachodnio — europejskimi.

Nastroje, których odzwierciedleniem jest artykuł dziennika „Monde”, skłoniły również kandydata na szefa nowego rządu Mayera do złożenia przed parlamentem metnej deklaracji, w której dał do zrozumienia, że nowy rząd ma odbyć rozmowy w celu „przystosowania, uzupełnienia, sprzecywanienia lub wyjaśnienia” niektórych artykułów układu paryskiego.

Protesty francuskiej opinii publicznej przeciw planom utworzenia „armii europejskiej”

(f) PARYŻ (PAP). — W ostatnich tygodniach protesty szerokiej opinii publicznej przeciwko planom utworzenia agresywnej „armii europejskiej” pod patronatem USA i przeciwko zamierzonemu wysunięciu na czołwo w ramach tej armii neohitlerowskiego Wehrmachtu, jak również sprzeczności między Francją a Niemcami zachodnimi zmogły się tak bardzo, że francuskie kolo rządzące zmuszone są do wystąpienia zastrzeżeń wobec tych planów. Znalazło to m. in. wyraz w dążeniu do nadania projektowi „armii europejskiej” formy bardziej strasnej dla opinii publicznej.

Znamienny artykuł ukazał się na ten temat w burżuazyjnym dzienniku „Monde”. Stawiając w tytule pytanie: „Czy armia europejska została już pogrzebana?” — dziennik ten podkreśla m. in., że kwestia „armii europejskiej” była osią, „wokół której rozwijał się ostatni krzyżowy rzędowy we Francji”. Rozwój wypadków — pisze „Monde” — wykazał, że układ „armii europejskiej” ma „o tyleż w szczytach”. Obecnie układ ten jest już trupem, czyż może odżyć w innej formie? Dziennik pisze dalej o konieczności „zachowania narodowego

charakteru armii francuskiej” i daje wyraz obawom przed takim rozwiązaniem, które pozwoliłoby Niemcom zachodnim na wejście do organizacji atlantyckiej „na warunkach pełnej równości”. Formułując zastrzeżenia, dziennik ma na myśli wyrażone w deklaracji USA do zapewnienia Niemcom zachodnim nie tyle „równości” co zdecydowanie przewagi nad innymi partnerami zachodnio — europejskimi.

Nastroje, których odzwierciedleniem jest artykuł dziennika „Monde”, skłoniły również kandydata na szefa nowego rządu Mayera do złożenia przed parlamentem metnej deklaracji, w której dał do zrozumienia, że nowy rząd ma odbyć rozmowy w celu „przystosowania, uzupełnienia, sprzecywanienia lub wyjaśnienia” niektórych artykułów układu paryskiego.

BERLIN (PAP). Ostatnie doniesienia z Bonn dowodzą, że nastroje we Francji zaniepokoiły Adenauera. W przemówieniu radiowemu rozwodził się on na temat szczególnego znaczenia układu o „armii europejskiej” dla Niemiec zachodnich i domagał się, by „nie tracić cennego czasu”. Jednocześnie Adenauer zmuszony był do pewnej modyfikacji swego dotychczasowego stanowiska i po raz pierwszy

napisał, że „nie należy wyłączać z układu państwa, które nie chcą być częścią „armii europejskiej”, jak np. Szwajcaria, Szwajcaria, Szwajcaria”.

W Garwolinie handlarzy żądali za litr miodu 4 zł w S. Kaczmarek i Siedlach za 1 kg miodu 80 zł

Fakty i wnioski

Nauczka

O czym myślą tzw. szary człowiek zachodnio-niemieckiej ulicy, mogli się ostatnio przekonać zarówno adenaurowski minister „sprawiedliwości” pan Dehler, jak i bński korespondent „New York Herald Tribune”, prasowej tuby Eisenhamera.

Pan Dehler występując na wiecu w Norymberdze w obronie układów wojennych został przyjęty przez większość zebranych „kocią muzyką”. W pewnym momencie, gdy Dehler postawił retoryczne pytanie: „Co też właściwie oznacza układ obronny?” — sala wstrząsnęła gromnym: „Wojna, wojna, wojna!”

Ministrowi nie dano dalej mówić. Wśród niepisanej zgłętki, musiał on bezczynnym wyśledzić pod ochroną policji opuścić czymś przedziebranie, które zorganizowane było przez jego własną partię.

Inna niepo grzyda wydarzyła się p. Gastonowi Coblenz z „New York Herald Tribune”. Przeprowadził on rozmowę z „prostym człowiekiem” Triziani w sprawie niemieckich przelatyw na rok 1953 i wybór jego padł na 27-letnią studentkę böniskiego uniwersytetu, niejaką Maxie Hellmann.

Studentka oświadczyła mu — jak stwierdza „New York Herald Tribune” w numerze z 29 grudnia 1952 r. — że pracując pod koniec wojny na farmie koło Kostrzyna, poznała tam robotników radzieckich, polskich, francuskich, belgijskich i holenderskich i wierzy, iż wszystkie narody mogłyby wspólnie i współpracować ze sobą w zgodzie. W dalszym ciągu rozmowy studentka Hellmann oświadczyła, że „patrzy oczywiście bez entuzjazmu na remilitaryzację zachodnich Niemiec”, Oskarża Adenauera i władze amerykańskie o to, że „forstują nowy Wehrmacht wbrew woli Niemców”. Wierzy ona, że rozmowy ze Związkiem Radzieckim „wypłynęły na popolepszenie sytuacji w Niemczech”. Ale — jak powiada dalej — Adenauer i Amerykanie nie chcą do tych rozmów dopuścić. „Czy chciałaby w przyszłości zobaczyć swego syna w Wehrmachcie?” — spytał w końcu wyraźnie zły z tropu amerykański dziennikarz. — „Oczywiście, że nie!”

Publiczność niemiecka, która wysłuchiwała słuszą amerykańskiego imperializmu w randze ministra oraz studentka z Bonn, która wygłosiła prawdę w oczach prasowemu przedstawicielowi Wall Street, oddają prawdziwe nastroje, jakie panują wśród większości społeczeństwa na zachód od Laby.

Tej większości narodu niemieckiego, która walczy o zjednoczenie pokojowe w Niemcju, o pokrzyżowanie awanturniczych i ludobójczych zamiarów amerykańskich agresorów, oraz ich böniskich sojuszników.

Ze sportu

Przygotowania łyżwiarzy do meczu z Węgrami

8 bm. rozpoczęli się obozy przygotowawcze dla czolowych łyżwiarzy polskich przed spotkaniem międzypaństwowym z Węgrami w jezdnie szybkiej i figurowej. Na oboz do łyżwiarzy w jezdnie szybkiej w Zakopanem powołano 18 zawodników zawodniczek. Na obozie w Katowicach znajduje się 12 najlepszych łyżwiarzy i łyżwiarek w jezdnie figurowej.

„Na to nie ma nadziei...”

Z Kalectwa nie należy nigdy kpic. Od tej reguły jest jeden wyjątek — myślę o takim stadium nieuleczalnej głupoty, które staje się kalectwem. Myślę oczywiście o komentatorach „Głosu Ameryki”, o całym tym asortymencie macielci czystego powietrza, którzy dają bezustannie na falach eteru popisy bezmyślności, nieuctwa i teputy. Nie trudno się domyślić, że uchwała rządu z 3 stycznia spowodowała wśród tej sfery prawdziwy „paroksyzm komentatorski” — gadają jeden przez drugiego, zachylają się, gubią wdech, coraz to inny stają przed mikrofonem i bredzą... podszeckują... warczą... Powtarzają się stare nasze doświadczenia, że im bardziej doniosłe wydarzenia odbywają się w Polsce, tym głośniejsi — aż do zachrypnięcia — ujadają wszystkie radiofoniczne pieski.

Przed wszystkim w tempie karabinu maszynowego wyzucają ze siebie całe salwy i liczb i obrachunków. Niektóre liczby są prawdziwe ale takież są prawdy arytmetyczne, że wystarczą w drugim zdaniu zmienić kilka słowników i zmienia się cały wynik. Stąd prosta metoda: pomiędzy pięć liczb prawdziwych wstawia jedną zmyśloną (kto tam będzie sprawdzał?) i już dostaje się pożądaný wynik. Co powiecie na takie — dla przykładu — obliczenie (podane przez „Freies Europa” — dnia 6 stycznia), że zarobek 500—600 złotych stanowi równowagę 20—25 złotych przedwojennych? Dlaczego od razu nie powiedziecie, że 20 groszy — będzie to równie prawdziwe a bardziej efektowne.

Lud Francji domaga się uwolnienia sekretarza generalnego CGT Le Leapa

(f) PARYŻ (PAP). Jak donosi „Humanite”, akcja protestacyjna przeciwko bezprawnemu uwięzieniu Le Leapa trwa w całej Francji z niestabnącą siłą.

Pod apelem krajowego komitetu akcji o uwolnienie Le Leapa i jego towarzyszy podjęto się wiele wybitnych osobistości, należących do różnych partii i reprezentujących różne poglądy polityczne. Podpisy swe złożyli m. in.: pisarz katolicki Beigbeder, filmowiec Lara, deputowany de Chambrun, deputowany Cot, Eugenie Cotton, Dominique Desanti, Raymond Dien, Yves Farge, prof. Hadamard, przemysłowiec Grosjean, znany pisarz Herve Bazin, pastor Jassard, Renaud de Jouvenel, honorowy gubernator Banku Francji Labeyrie, sekretarz generalny tow. Przyjaźni Polsko - Francuskiej Noaro, generał Petit, profesor College de France Wallon, malarz Taslitzky i in.

Dokeryz w Rouen wstrzymali prace na 4 godziny, uchwalając rezolucję z żądaniem uwolnienia Le Leapa. Pracownicy hal parwskich po raz trzeci przerwali prace, przesyłając rezolucję protestacyjną do przewodniczącego Laby Oskarżen, Drappiera. W dep. Calvados zorganizowano 7 bm. „dźień akcji o uwolnienie patriotów”. Delegacje robotnicze udały się do prefektury w Caen. W okręgu Caen górniczy wielu szybow wstrzymali na znak protestu

przeciwko uwięzieniu Le Leapa i jego towarzyszy pracę na przelicz jednej godziny. Strajkowali również robotnicy zakładów metalurgicznych w Mommers. Tysiąc robotników stocznicy w Blainville odbyło jednogodzinny strajk dla poparcia żądania zwolnienia Le Leapa.

Kryzys rolnictwa w Stanach Zjednoczonych

Masowa ruina drobnych i średnich farmerów

(f) NOWY JORK (PAP). W rolnictwie Stanów Zjednoczonych zastraszają się coraz bardziej sprężności kapitalistyczne: z jednej strony rośnie koncentracja własności ziemskiej i bogactw, z drugiej zaś — wymaga się ruina, niedza i wywłaszczenie drobnych i średnich farmerów. Przejawieniem ekonomiki na tory wojenne jest coraz bardziej pogarszająca się sytuacja drobnych i średnich farmerów.

Szybko wzrastają tzw. „nadwyżki” produkcji rolnej, nie znajdując zbytu w wyniku spadku zdolności nabywczej ludzkiej pracy. Mimo że w ciągu ostatnich czterech lat zbiory pszenicy spadły o 24,4 proc., zapasy pszenicy nie znajdujące zbytu przekroczyły już maksymalny poziom zapasów z okresu kryzysu gospodarczego w latach 1929—1933 i 16-krotnie przewyższyły zapasy z roku 1947. Według danych ministerstwa rolnictwa USA, zapasy pszenicy na 1 października 1952 roku wyniosły 1.342 miliony bukszi (1 buksza amerykański — 27,2 kg).

Dla utrzymania cen na wysokim poziomie monopolie coraz częściej uciekają się do niszczenia produktów rolnych. Niszczą się ogromne ilości „zbytecznych” produktów, a dziesiątki milionów ludzi pracy w USA głodują.

Niestannie spada zdolność nabywcza farmerów. Proces ten zmógł się zwłaszcza po rozpoczęciu agresji amerykańskiej przeciwko narodowi koreańskiemu. Analizując oficjalne dane ministerstwa rolnictwa USA, czasopiśmie „Facts for Farmers” w artykule pt. „Ekonomia wojenna rujnuje farmerów” podkreślił w lipcu 1952 r.: „Ekonomia wojenna kosztuje już obecnie farmerów przeszło 3,5 miliarda dolarów rocznie”.

W ostatnich latach spadły nie tylko plony pszenicy, lecz również kukurydzy, bawelny, ryżu i innych roślin. Zmniejsza się poleźliwość bydła. Ciężkim brzemieniem spadają na barki farmerów i innych warstw ludności pracującej USA podatki, które w związku z wysięgiem zbrojeń wzrosły do ogromnych rozmiarów. „Na farmach żyjących obecnie 23 miliony osób — stwierdza „Facts for Farmers” — co stanowi 15,1 proc. ogółu ludności USA. Mimo to przypada na nie zaledwie 7,6 proc. dochodu narodowego”.

Według oficjalnych danych, 81 proc. rolników amerykańskich nie osiąga dochodów wystarczających na najbardziej skromne utrzymanie i prowadzenie gospodarci. Jak przyznaje „Christian Science Monitor”, farmerzy i ich rodziny „żyją w takich warunkach, że nie mają możności zaspokojenia najelementarniejszych potrzeb”. Prawdziwą plagą dla drobnych i średnich farmerów jest zadłużenie. W ostatnich latach zadłużenie farmerów wzrosło o przeszło 60 proc. i sięga obecnie ogromnej sumy 14 miliardów dolarów. Jak stwierdził ministerstwo rolnictwa USA zadłużenie farmerów w 1952 roku jeszcze bardziej wzrosło.

Coraz więcej farmerów traci swe gospodarstwa. Znaczna część farmerów nie ma już własnej ziemi. Zmuszeni oni są

złożyć w związku z tymi nowymi aktami pogwałcenia prawa stanowiący protest, w którym podkreśla, że nowa manewry Duvala wywołane są chęcią wyczerpać presję na władze sądownicze, by nie zwalniały Le Leapa z więzienia.

Skład gabinetu Rene Mayera

(f) PARYŻ (PAP). — Po całonocnych rozmowach z przywódcami poszczególnych stronnictw, radykal Rene Mayer ogłosił w czwartek rano listę rządu, która podlega jeszcze zatwierdzeniu przez prezydenta Republiki. Poza Rene Mayerem jako premierem do nowego rządu należy 23 ministrów, a wśród nich: Georges Bidault — minister spraw zagranicznych (zamiast Roberta Schumana, który po raz pierwszy od kilku lat nie zajął tego stanowiska), Rene Pleven — minister obrony, Leon Martinand — Deplat, minister sprawiedliwości, Charles Brune — minister spraw wewnętrznych.

Do gabinetu wchodzi również Queuille, który — jak zapowiedział Mayer — ma pełnić funkcję wicepremiera. Figurują na liście jako minister bez teki. Inny minister bez teki — Paul Coste Floret ma zająć się specjalnie sprawami „reformy konstytucyjnej”.

Walki w Korei

(f) PEKIN (PAP). W komunikacie, ogłoszonym w Pheńjanie dn. 8 bm. dowódczyni naczelne Koreańskiej Armii Ludowej podaje, że oddziały Koreańskiej Armii Ludowej i ochotników chińskich toczyły w rejonie Kumbwa walki o znaczenia lokalnym przeciwko interwentom amerykańsko - angielskim i wojskom lisymanowskim.

Dnia 8 bm. oddziały artylerii przeciwlotniczej i strzelców zwiadczeni zestrzeliły 3 i uszkodziły 2 samoloty nieprzyjacielskie, które brały udział w barbarzyńskim bombardowaniu i ostrzeliwaniu z broni pokładowej spokojnych wsi i miast północno-koreańskich.

Proces systematycznego zmniejszania liczebności samodzielnego gospodarstwa farmerskich i wywłaszczenia gospodarzy wiejskich zmógł się w okresie drugiej wojny światowej, a zwłaszcza po jej zakończeniu. W ciągu ostatnich 15 lat w Stanach Zjednoczonych znikła przeciętnie 100 tys. drobnych i średnich farm rocznie. W latach 1945—1950 liczbą farm w USA zmniejszyła się o 0,5 miliona.

Obecnie w obliczu bezpośredniej ruiny znajduje się 42 proc. białych farmerów i 81 proc. farmerów — Murzynów.

Kosztom niedzy i masowej ruiny milionów drobnych i średnich farmerów wlecy magnaci ziemscy i monopolie zwiększają z roku na rok swe bogactwa. Wielcy właściciele ziemscy zwiększają swe dochody również w wyniku bezwzględego wyzysku robotników rolnych i biedoty wiejskiej. Warunki pracy i życia robotników rolnych są tak straszliwe, że można je jedynie porównać z warunkami życia niewolników.

Ludność Włoch protestuje przeciw reakcyjnemu projektowi ordynacji wyborczej

(f) RZYM (PAP). Podczas gdy w parlamencie toczą się dalsze obrady nad projektem nowej ordynacji wyborczej, w kraju odbywają się dalsze liczne demonstracje na znak protestu przeciwko temu reakcyjnemu projektowi. W Livorno dokonano zrywów przeciwko rządowi, demonstrujący pochód ulicami miasta. Do pochodu przyłączyło się wielu mieszkańców. W Raguzie odbyła się demonstracja protestacyjna tysięcy robotników rolnych.

„Referent” Świecicki w historycznym skrócie użala się, jak to w Polsce „inicjatywa prywatna została skazana przez reżim na zagładę, a przemysł i handel hurtowy został odebrany z ręki prywatnych i upaństwowiony...”

Tak! Tak! Trzeba było pozwolić odbudowywać Warszawę prywatnej inicjatywą, a nie mielibyśmy kłopotów z tymi Mariensztatami, MDM-ami, Mułanowem i Żeraniem, mielibyśmy już pewno całe parterowe srodmieście, z tysiąc knajp i komisowych sklepów i ani jednego mieszkalnego domu dla ludzi pracy. Trzeba było do Żyrardowa zaprosić w wioskę pana Boussaca, w Skłask Heri Flicka, sprowadzić samolotem osobistego doradcę Trumanu, znanego nam skądinąd mister Harrimana, trzeba było wziąć na doradcę pana Hoovera czy Deweya, a szybko zapanowałyby w Polsce porządek i tylko raz do roku szybko powstałaby „rezerwa” armia bezrobotnych, nie byłoby kłopotu z zaopatrzeniem rynku, bo „osiem milionów zbednych ludzi na wsi” żywiłoby się „kartoflanym kompotem” i tylko raz do roku kupowałoby cukier.

Nie martwiłbyśmy się o odbudowę Wrocławia i Szczecina, bo gospodarowałby tam Adenauer, nie bolalaby nas głodowa i wykonanie planu w Nowej Hucie, bo po staremu pałyby się tam, na pokrókowskich łąkach, krowy. A w parterowej Warszawie panowie Świecicki, Węgrzicki i Gruda robbili wywiad z generałem Guderianem i z generałem SS Dirlewangerem (ostatnio w wyśkokach amerykańskich łaskach), którzy przyjechaliby tu w odwiedziny do swych przyjaciół, amerykańskich doradców ekonomicznych, i z leką w oku ogładali by grzyz gęta, czy ruiny srodmieścia, wspominając jak to w roku 1944 zrobiło się tutaj dobra, fachuwa robotę. Pieknie by było. Ale co? „Nie ma na to nadziei!” mówią panowie Jan, Alfred i Andrzej z londyńskiego radia.

O nowej skali podatku od wynagrodzeń

Zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z 3 stycznia br., podwyżka zasadniczych plac robotników i pracowników, zatrudnionych w uspołecznionych zakładach, wynosi od 40 procent dla najniższych i najwyższych pomocników Rdgwaya. Dopuszczili się on różnych oszczerstw antyradykalickich i usiłiwali przedstawić Związek Radziecki jako „agresywną siłę”.

Jednocześnie Jun wychwalał Wehrmacht, jako niezawodnego sojusznika. Dał on do zrozumienia, że objęcie mu jest, w jakiej formie powstanie znowu Wehrmacht w Niemczech zachodnich, lecz że zależy mu na wykorzystaniu militarystów zachodnio-niemieckich w planowanej wojnie przeciwko ZSRR. Podstawowa teza mowy Jun'a była opinia, że niedawny sojusznicy Francji są dziś rzekomo jej wrogami, a wczorajsi wrogowie — sojusznikami. Ponadto Jun — jak wynika z doniesień agencji „France Presse”, wypowiedział się za tym, by blok atlantycki stał się „stroną napadającą” i by wyszukał „korzyści wynikające z nagłości aktu”.

We francuskiej opinii publicznej jest wściekłość Jun'a wywołaną oburzeniem. Nawet dziennik burżuazyjny „Combat” scharakteryzował to wystąpienie jako prowokację.

Obok tego, jak głosi uchwała: „Z dniem 4.1.1953 r. zmiana się skale podatku od wynagrodzeń w ten sposób, aby po uwzględnieniu podwyżki plac zasadniczych i obniżki skali podatkowej, podwyżka ogólnych zarobków netto wyniosła od 40 proc. dla najniższych i najwyższych grup zarobkowych”.

Nowa skala podatku jest dodatkowym elementem podwyżki plac, zwłaszcza w średnich i wyższych grupach zarobkowych, których place z tytułu podwyżki wzrastają procentowo mniej niż place pracowników mniej zarabiających.

Przykładu, jeżeli np. pracownik dotychczas zarabiał 1250 zł miesięcznie, opłacał podatek od wynagrodzeń w wysokości 12,3 proc., czyli złotych 153,70. Obecnie ten pracownik po podwyżce plac zarabiał będzie 1.410, miesięcznie, od 7,2 proc. a sumy podatek wynosi 101,50. Pracownik ten zatem zarabia z tytułu zmiany skali podatku od wynagrodzeń dodatkową 52,20 zł. Wynagrodzenie w tej wysokości jest częste, zwłaszcza w grupie robotników pracujących na akord.

Najwyższa stawka obecnej skali podatkowej nie przekracza 21,5 procent zarobku, przy najwyższym opodatkowaniu wynoszącym 28,5 proc. w starej skali podatkowej. Skala podatkowa jest więc ogólnie łagodniejsza i zachowując dotychczasowe ulgi podatkowe dla produkujących w pracy, zachęca do przekraczania norm, podnoszenia kwalifikacji i osiągania wyższych zarobków.

Zgodnie z uchwałą z 3.1. br. zostało wprowadzone znaczne złagodzenie obciążenia podatkowego również w odniesieniu do wynagrodzeń, płynących z tworzenia „Proletariatu” w Stoszczykach (pow. Wrocław), tow. Antoni Filipowski, ma całą gospodarkę „w głowie”. Mówia o nim członkowie, że nawet gdyby go zbudzono z głębokiego snu — potrafiłby bezbłędnie odpowiedzieć na pytanie, ile ma spółdzielni koni, krow i świń, ile i na jakim polu zasiano poszczególnych zbób.

Dziś tow. Filipowski pracuje nad trzećmi w historii spółdzielni sprawozdaniem zarządu. Siódni przy którym piśmie jest bowiem zawalony papierkami. Widzimy tu roczny bilans spółdzielni, wykaz przeprowadzonych dniówek obrachunkowych przez poszczególne spółdzielców i członków ich rodzin, jakies notatki itp.

Móglibyśmy napisać sprawozdanie bez tych papierków — mówi tow. Filipowski. Z grubszą byłoby wszystko w porządku. Ale przecież nie o takie sprawozdanie chodzi. Członkowie wymagają szczegółowych i bardzo dokładnych danych o stanie gospodarki, uczciwej analizy pracy zarządu.

W związku z zebraniem, radomskim i uroczystym momentem w zyciu spółdzielni — spróbujmy zastanowić się od czego zaczynają spółdzielcy zespółowa gospodarce i jaki jest ich dorobek teraz.

Spółdzielnia produkcyjna w Stoszczykach założona została w r. 1949. Wstąpiły do niej 22 rodziny mało- i średnioludnych chłopów wnosząc do wspólnej gospodarki 205 ha ziemi. Spółdzielcy korzystając z maszyn POM zagospodarowali ponadto 62 ha z Funduszu Ziemi. Podstawę zespółowej hodowli stoczyli wkładali: 20 koni, 12 krow, 2 jałowki i 1 buhaj.

Každy początek jest trudny. Jasne, że i Stoszczyczanom nie łatwo było na początku.

Dzisiaj spółdzielcy ze Stoszczyk „stoją już mocno na nogach”. W ciągu ubiegłych lat dzięki maszynowej uprawie, stosowaniu właściwego nawożenia i

kapitałistycznych kładzie się ciężkim brzemieniem na barki mas pracujących. Militarystacja gospodarki, wściekle zbrojenia — odbywają się kosztem mas, bo droga grabież podatkowej.

W Anglii podatki — prawie jedyne źródło dochodów państwa kapitalistycznego wzrosły w ciągu ostatnich trzech lat o ponad 25 procent i stanowią około 1/3 zarobków robotniczych. Jednocześnie przedsiłownicy angielskiej ciągną ogromne zyski, które w ciągu tych samych lat wzrosły o 45 procent. Trzeba także wziąć pod uwagę fakt, że obecnie w Anglii wydatki państwa na najniebezpieczniejsze potrzeby społeczne, jak oświata, emerytury itp. są o 40 procent mniejsze od wydatków państwa na przygotowania wojenne.

W Stanach Zjednoczonych opodatkowanie dochodów robotniczych, począwszy od 1939 r., wzrosło 27-krotnie. Amerykański system podatkowy, wyciągając bez litości pieniądze od biedaków i przeznaczając je na haniebną wojnę w Korei i zbrojenia, chroni wszelkimi sposobami bogaczy. Wystarczy powiedzieć, że ostatnio np. zniesiono w Stanach Zjednoczonych podatek od nadzwyczajnych zysków.

Ogółem w krajach zachodnio-europejskich, gdzie następuje stałe zwiększanie podatków bezpośrednich i pośrednich, pochłaniają one obecnie 47 — 60 procent, średniego, rocznego dochodu, przypadającego na jednego mieszkańca — przy równoczesnym kolosalnym wzroście zysków monopolistów poszczególnych krajów kapitalistycznych.

Klasa robotnicza kapitalistycznego świata gniebiona jest podatkami, obniżaniem plac, bezrobociem.

Polityka naszego rządu, polityka prowadzona w interesie mas i gospodarki narodowej, znajduje swój wyraz m. in. w obniżeniu skali podatkowej, które stanowi część składową reformy z 3 stycznia, godzącej w spekulatorów, stabilizującej ceny i przeprowadzającej ogólną podwyżkę plac robotniczych i Wzysk podatkowy w krajach

T.S.

Spółdzielcy ze Stoszczyk przygotowują się do podziału dochodów

Przewodniczący spółdzielni produkcyjnej „Proletariat” w Stoszczykach (pow. Wrocław), tow. Antoni Filipowski, ma całą gospodarkę „w głowie”. Mówia o nim członkowie, że nawet gdyby go zbudzono z głębokiego snu — potrafiłby bezbłędnie odpowiedzieć na pytanie, ile ma spółdzielni koni, krow i świń, ile i na jakim polu zasiano poszczególnych zbób.

Dziś tow. Filipowski pracuje nad trzećmi w historii spółdzielni sprawozdaniem zarządu. Siódni przy którym piśmie jest bowiem zawalony papierkami. Widzimy tu roczny bilans spółdzielni, wykaz przeprowadzonych dniówek obrachunkowych przez poszczególne spółdzielców i członków ich rodzin, jakies notatki itp.

Móglibyśmy napisać sprawozdanie bez tych papierków — mówi tow. Filipowski. Z grubszą byłoby wszystko w porządku. Ale przecież nie o takie sprawozdanie chodzi. Członkowie wymagają szczegółowych i bardzo dokładnych danych o stanie gospodarki, uczciwej analizy pracy zarządu.

W związku z zebraniem, radomskim i uroczystym momentem w zyciu spółdzielni — spróbujmy zastanowić się od czego zaczynają spółdzielcy zespółowa gospodarce i jaki jest ich dorobek teraz.

Spółdzielnia produkcyjna w Stoszczykach założona została w r. 1949. Wstąpiły do niej 22 rodziny mało- i średnioludnych chłopów wnosząc do wspólnej gospodarki 205 ha ziemi. Spółdzielcy korzystając z maszyn POM zagospodarowali ponadto 62 ha z Funduszu Ziemi. Podstawę zespółowej hodowli stoczyli wkładali: 20 koni, 12 krow, 2 jałowki i 1 buhaj.

Každy początek jest trudny. Jasne, że i Stoszczyczanom nie łatwo było na początku.

Dzisiaj spółdzielcy ze Stoszczyk „stoją już mocno na nogach”. W ciągu ubiegłych lat dzięki maszynowej uprawie, stosowaniu właściwego nawożenia i

świadectwo pięknie utrzymane było, swinie, piękne konie, czystość i porządek w każdym zakątku. Z wykazu przeprowadzonych dniówek obrachunkowych wynika, że w Stoszczykach w 1952 r. poza 4 osobami bardziej zubożałego wieku i chorymi nie było spółdzielcy, który by wypracował 200 dniówek obrachunkowych. A są członkowie i to liczni, którzy wypracowali znacznie ponad 300 dniówek obrachunkowych. Wszyscy oni jeszcze przed sporządzeniem rocznego bilansu spółdzielni sprawdzili, czy zostali im prawidłowo zapisane dniówki obrachunkowe, nie szczędili sił, aby przyspieszyć zakończenie omłotów.

Cieszy się produjący członek spółdzielni Emil Gorka, który wypracował 373 dniówki obrachunkowe, a łącznie z żoną i córką blisko 500 dniówek obrachunkowych i z tego tytułu sporo otrzyma zboża, ziemniaki i pieniądze przy podziale.

Raduje się, że rozrosła się spółdzielnia, że (jak to jest już w zeszłym w Stoszczykach) będzie wymieniony w sprawozdaniu zarządu jako przewodnik pracy, stawiany za wzór innym.

Cieszy się wdowa Stefania Klimecka, która wspólnie z córką wyrobiła blisko 600 dniówek obrachunkowych.

Chcemy sobie ręce położyć urobić, nigdy nie miałbym tego, co mam w spółdzielni — opowiada dziś wesołym swym znajomym.

Szerze cieszy się Stanisław Satoru, który z rodziną wypracował blisko 700 dniówek obrachunkowych i wielu, wielu innych. Nie mają powodu do takiego zadowolenia tylko ci, którzy nie nauczyli się jeszcze szanować wspólnego dobra.

Dzień podziału dochodów z zespółowej gospodarki jest bowiem w Stoszczykach dniem sprawiedliwej oceny pracy każdego gospodarza. O to dba każdy z 46 jej członków.

O tym jak bardzo dba każdy członek spółdzielni o rozwój zespółowego gospodarstwa daje

ST. MOŁDRZYK

Policia pakistańska strzela do demonstrujących studentów 7 osób zabitych, 76 rannych

(f) LONDYN (PAP). — Jak donosi z Karachi agencja Reutersa, doszło tam do gwałtownych demonstracji studenckich, na które władze odpowiedziały krwawymi represjami. Już w środę studenci demonstrowali na ulicach miasta, domagając się obniżenia niezmierznie wysokich opłat i zapewnienia lepszych możliwości nauki. Policia wystąpiła brutalnie przeciwko młodzieży, używając gazów łzawiących i pałek gumowych. W

uczestników demonstracji aresztowano. Wobec wzburzenia ludności i w obawie przed nowymi wystąpieniami studentów, władze wydały zakaz noszenia broni i gromadzenia się w jednym miejscu więcej niż 5 osób. Podczas zajęć odniosło również rany kilku policjantów. Studenci podpalili samochód ministra spraw wewnętrznych, który zjawiał się osobiście dla kierowania akcją policji

Odpowiadamy na pytania

Place dla budowlanych, roboty zlecone, godziny nadliczbowe

Zamieszczamy w dalszym ciągu odpowiedzi na pytania dotyczące podwyżki płac i regulacji cen.

Podwyższone płace robotników budowlanych

Pracuje w Warszawie w trójce murarskiej, która się składa z I murarza VII kategorii, I podległego IV kategorii oraz jednego podległego III kategorii.

W ostatnich dwóch tygodniach grudnia ub. roku nasza trójka wykonała 180 metrów sześciennych muru o grubości 2 cegieł na zaprawie wapiennej; mur glazki o otworach okiennych i drzwiowych do 25 procent i wierzchni ścian. Stara stawka za 1 metr sześciu muru wynosiła 95.1. Wszystkie członkowie zespołu pracowali w tym okresie jednakowo ilość godzin i zarobiliśmy razem 1,711.80. Z tej sumy przypada dla murarza VII kategorii 48 procent czyli — 821.66, dla podległego IV kat. 27 procent czyli — 462.19, dla podległego III kat. 25 procent czyli — 427.95.

W jaki sposób należy obliczyć zarobek naszego zespołu po podwyżce płac? Ile zarobi każdy oddzielnie i ile nasza trójka w całości?

Odpowiedź: Dla każdej grupy zagregowania w każdej strefie zostają opracowane współczynniki zwiększenia podstawowej stawki godzinowej. Np. dla kategorii VII w strefie pierwszej, do której należy Warszawa współczynnik wynosi 1.29, dla kat. IV — 1.29, dla kat. III — 1.30.

Dla obliczenia zarobku po podwyżce płac przy wykonaniu tej samej ilości muru jak dotychczas (180 mtr. sześciu) trzeba dotychczasowy zarobek każdego członka zespołu pomnożyć przez właściwy współczynnik, o którym była wyżej mowa.

Np. przy starych stawkach murarz Waszego zespołu, mający VII kategorię zarobił 821.66. Mnożymy to sumę przez współczynnik 1.25 i otrzymujemy nową podwyższoną sumę 1,027.08. Murarz ten będzie zatem zarabiał o 205.42 więcej niż dotychczas, przy wykonaniu tej samej roboty.

Podległy IV kateg. Waszego zespołu zarobił przy starych stawkach 462.19. Mnożymy tę sumę przez współczynnik 1.29 i otrzymujemy nową pod-

wyższoną sumę 596.23. Podległy ten będzie zatem zarabiał o 134.04 więcej niż dotychczas przy wykonaniu tej samej roboty.

Podległy III kateg. Waszego zespołu zarobił przy starych stawkach 427.95. Mnożymy to sumę przez współczynnik 1.30 i otrzymujemy nową, podwyższoną sumę 556.33 czyli o 128.38 więcej.

Dotychczas Wasz zespół zarobił 1,711.80, a obecnie przy tej samej robocie zarobi 2,179.64 czyli o 467.84 więcej.

Pytanie: Jako murarz VII kategorii, pracujący indywidualnie wykonałem 40 mtr sześciu muru, o grubości 2 cegieł, na zaprawie wapiennej; mur glazki o otworach okiennych i drzwiowych do 25 procent i wierzchni ścian. Stara stawka za 1 metr sześciu muru wynosiła 95.1. Wszystkie członkowie zespołu pracowali w tym okresie jednakowo ilość godzin i zarobiliśmy razem 1,711.80. Z tej sumy przypada dla murarza VII kategorii 48 procent czyli — 821.66, dla podległego IV kat. 27 procent czyli — 462.19, dla podległego III kat. 25 procent czyli — 427.95.

W jaki sposób należy obliczyć zarobek naszego zespołu po podwyżce płac? Ile zarobi każdy oddzielnie i ile nasza trójka w całości?

Odpowiedź: Dla każdej grupy zagregowania w każdej strefie zostają opracowane współczynniki zwiększenia podstawowej stawki godzinowej. Np. dla kategorii VII w strefie pierwszej, do której należy Warszawa współczynnik wynosi 1.29, dla kat. IV — 1.29, dla kat. III — 1.30.

Dla obliczenia zarobku po podwyżce płac przy wykonaniu tej samej ilości muru jak dotychczas (180 mtr. sześciu) trzeba dotychczasowy zarobek każdego członka zespołu pomnożyć przez właściwy współczynnik, o którym była wyżej mowa.

Np. przy starych stawkach murarz Waszego zespołu, mający VII kategorię zarobił 821.66. Mnożymy to sumę przez współczynnik 1.25 i otrzymujemy nową podwyższoną sumę 1,027.08. Murarz ten będzie zatem zarabiał o 205.42 więcej niż dotychczas, przy wykonaniu tej samej roboty.

Podległy IV kateg. Waszego zespołu zarobił przy starych stawkach 462.19. Mnożymy tę sumę przez współczynnik 1.29 i otrzymujemy nową pod-

2.200 zakładów pracy posiada własne przychodnie

(f) Rok 1952 — trzeci rok planu 8-letniego przyniósł ludziom pracy dalszą znaczną poprawę opieki zdrowotnej. Szczególnie szybki, imponujący rozwój nastąpił dziedzinie rozszerzenia i polepszenia lecznictwa przyzakładowego.

W większych zakładach pracy tworzone są specjalne, doskonale wyposażone przychodnie, które sprawują opiekę zdrowotną nad robotnikami. Liczba tych placówek stale rośnie. W roku 1951 2.002 zakłady posiadały własne przychodnie, a w roku 1952 było ich około 2.200. Plan na rok bieżący przewiduje dalsze zwiększenie tej liczby.

Ponad 3.800 nowych izb mieszkalnych w woj. poznańskim i zielonogórskim

(f) Dzięki wykonaniu zadań produkcyjnych przez zjednoczenia budownictwa miejskiego masy pracujące woj. poznańskiego i zielonogórskiego otrzymały w ciągu ub. roku 3878 nowych izb mieszkalnych. Tym samym Dyrekcja Budowy Osiedli Robotniczych w Poznaniu wykonała roczny plan w 105 proc. (PAP).

Wielki dzwój montowany na budowie osiedla Ochota w Warszawie

(f) Na terenie budowy osiedla mieszkaniowego na Ochocie założono mury kilkunastu dalszych bloków, które, jak przewiduje się, oddane będą do użytku w pierwszym połowie br. Na odcinku budowy wielkich 7-8 kondygnacyjnych domów wzdłuż ul. Grodzkiej w tych dniach rozpoczęto montaż wielkiego dzwój, który poruszać się będzie na szynach wzdłuż wznoszących bloków mieszkalnych. Dzwój ten oddany będzie do użytku w drugim połowie bm. i wówczas podawać będzie na wyższe piętra budowanych bloków cegły i zaprawę. Obecnie najbardziej zaawansowane są prace przy budowie 7-kondygnacyjnego bloku nr 20 (PAP)

Chińska delegacja rządowa odwiedziła Wybrzeże

(Obsł. własna). Na Wybrzeżu bawiła delegacja rządu Chińskiej Republiki Ludowej z ministrem kultury Shen-Jen-ping na czele. Delegacji wzięli serdecznie przez ludność Wybrzeża, zaszli w czasie swego pobytu na obudowywującej się Gdansk, gdzie dłuższy czas spędził w Muzeum Pomorskim, z zainteresowaniem oglądając wystawę pod nazwą „Gdańsk wczesno-sredniowieczny”. Następnie po zwiedzeniu Stoczni Gdańskiej oraz portu w Gdyni goście chińscy opuścili Wybrzeże.

Prace zlecone

Pytanie: Poza swoją pracą wykonuję również pracę zleconą w innej instytucji, płatną w zależności od ilości pracowanych godzin. Ostatnią wypłatę otrzymałem 31 grudnia ub. r. Czy z tytułu wykonania pracy zleconej należymy sobie wypłatę?

Odpowiedź: Jednorazowy dodatek wyrównawczy Wam nie przysługuje. Dodatek przysługuje tylko pracownikom zatrudnionym na podstawie umowy o pracę lub będącym w stosunku służbowym.

82 żubry żyją w lasach polskich

Łoś żubrów żyjących w rezerwatach zwiększyła się wydatnie w ciągu roku ubiegłego. Ogółem urodziło się 13 nowych żubrzątek. Ostatnie żubrzątko przyszło na świat w puszczy Niepolomickiej koło Krakowa 28 grudnia. Ogółem w rezerwatach polskich żyją 82 żubry. Jest to połowa wszystkich żyjących jeszcze żubrów na całym świecie.

Z ŻYCIA PARTII

„Starówka” realizuje uchwałę rządu

Organizacja partyjna dzielnicy Stare Miasto w Warszawie ma w tej chwili za sobą 5 dni gorącej kampanii w walce o pełną i właściwą realizację uchwały rządu. Treść uchwały, że zadania, jakie w tym czasie stały przed „Starówką” zostały w zasadzie zrealizowane. Kluczykiem w tej dziedzinie czynnikiem była ofiarna, bojowa praca półtoratysięcznego aktywu partyjnego i wielu bezpartyjnych aktywistów dzielnicy, właściwie, operatywne kierowanie tym aktywym ze strony Komitetu Dzielnicy.

Przodować w walce o lepszą wydajność pracy

Dzień pierwszy — od soboty wieczorem wypełniony był jesszce, jako podstawowym zadaniem, tzw. akcją remanentową: we wszystkich placówkach handlowych dzielnicy 350 ekip dokonało wraz z personelem sklepów spisu znajdujących się na składzie towarów. W ten sposób uniemożliwiono nadużycia, jakie tu i ówdzie mogły nastąpić i przygotowano sklepy do szybkiego rozpoczęcia sprzedaży po nowych cenach.

Chińska delegacja rządowa odwiedziła Wybrzeże

(Obsł. własna). Na Wybrzeżu bawiła delegacja rządu Chińskiej Republiki Ludowej z ministrem kultury Shen-Jen-ping na czele. Delegacji wzięli serdecznie przez ludność Wybrzeża, zaszli w czasie swego pobytu na obudowywującej się Gdansk, gdzie dłuższy czas spędził w Muzeum Pomorskim, z zainteresowaniem oglądając wystawę pod nazwą „Gdańsk wczesno-sredniowieczny”. Następnie po zwiedzeniu Stoczni Gdańskiej oraz portu w Gdyni goście chińscy opuścili Wybrzeże.

Pożegnanie znakomitej pisarki niemieckiej Anny Seghers

(f) Na pożegnanie znakomitej pisarki niemieckiej Anny Seghers, która w drodze powrotnej z Kongresu Narodów w Obronie Pokoju w Wiedniu, zatrzymała się na kilka tygodni w Polsce, odbyło się w dn. 6 bm. w Domu Literatów przyjęcie zorganizowane przez Zw. Literatów Polskich.

82 żubry żyją w lasach polskich

Łoś żubrów żyjących w rezerwatach zwiększyła się wydatnie w ciągu roku ubiegłego. Ogółem urodziło się 13 nowych żubrzątek. Ostatnie żubrzątko przyszło na świat w puszczy Niepolomickiej koło Krakowa 28 grudnia. Ogółem w rezerwatach polskich żyją 82 żubry. Jest to połowa wszystkich żyjących jeszcze żubrów na całym świecie.

W dniach od 7 do 10 bm. na zakładach pracy przeprowadza się seminaria dla agitatorów partyjnych. ZMP-owskich i bezpartyjnych pod kierownictwem sekretarzy organizacji podstawowych; w dniach od 10 do 14 bm. — zebrania aktywów związkowego organizowane przez rady zakładowe skrypcy i przywódcy. W dniach od 13 do 14 bm. KD organizuje narady kierowników grup agitatorów dla wymiany doświadczeń z akcji.

Praca masowo-polityczna

W tym samym czasie, w którym organizacja partyjna utrzymywała „pierwszy ładunek” użycia argumentacyjnego i przystępowały do wyjaśniania uchwały masom Komitet Dzielnicy rozpoczął opracowanie szerszego i dogłębniejszego planu pracy masowo-politycznej w związku z uchwałą. W planie tym oparcie się tylko o aktywny partyjny już nie wystarczyło. Należało sięgnąć do szerokiego rezerwu aktywu Frontu Narodowego a przede wszystkim związków zawodowych i wykorzystać doświadczenia agitacyjnych kampanii wyborczych.

Aby zrealizować wszystkie zadania

Plan pracy KD na najbliższe dni jest więc jak widać bardzo napięty. Pomyślna jego realizacja wymaga przestrzegania trzech warunków: pełnej aktywizacji wszystkich organizacji masowych, przede wszystkim związków zawodowych, komitetów Frontu Narodowego, ZMP i Ligi Kobiet. Po drugie: podbudzenia w szerszej mierze oddolnej inicjatywy organizacji partyjnych. Po trzecie: wreszcie: zapewnienia pełnej kontroli wykonania podjętych uchwał.

Aparat handlu — w centrum uwagi

Komitet Dzielnicy Starówka dokonał już dużej pracy organizacyjnej w związku z uchwałą rządu. KD potrafił mobilizować organizację polityczną i utrzymać z nią ścisły kontakt. Na wszystkich organizacjach partyjnych sekretarze zgodnie stwierdzają, że gdy tylko wyłania się jakaś sprawa, której sami nie mogą załatwić — najlepszą drogą jest skontaktowanie się z KD.

Równowaga rynku — grób spekulacji

Rozumiemy więc dobrze że konieczne było przywrócenie właściwych i uzasadnionych proporcji pomiędzy cenami artykułów rolniczych i przemysłowych. Ze konieczne było uregulowanie tych cen na wyższym niż dotychczas poziomie. Pozostałe zadanie tym samym kierował rząd i władze gospodarcze podnosząc ceny różnych towarów w takim a nie innym stosunku, do tego właśnie nie innego poziomu? Czy np. nie można było ustalić niższego poziomu niektórych cen?

Organizacja partyjna dzielnicy Stare Miasto w Warszawie ma w tej chwili za sobą 5 dni gorącej kampanii w walce o pełną i właściwą realizację uchwały rządu. Treść uchwały, że zadania, jakie w tym czasie stały przed „Starówką” zostały w zasadzie zrealizowane. Kluczykiem w tej dziedzinie czynnikiem była ofiarna, bojowa praca półtoratysięcznego aktywu partyjnego i wielu bezpartyjnych aktywistów dzielnicy, właściwie, operatywne kierowanie tym aktywym ze strony Komitetu Dzielnicy.

Praca masowo-polityczna

W tym samym czasie, w którym organizacja partyjna utrzymywała „pierwszy ładunek” użycia argumentacyjnego i przystępowały do wyjaśniania uchwały masom Komitet Dzielnicy rozpoczął opracowanie szerszego i dogłębniejszego planu pracy masowo-politycznej w związku z uchwałą. W planie tym oparcie się tylko o aktywny partyjny już nie wystarczyło. Należało sięgnąć do szerokiego rezerwu aktywu Frontu Narodowego a przede wszystkim związków zawodowych i wykorzystać doświadczenia agitacyjnych kampanii wyborczych.

Aby zrealizować wszystkie zadania

Plan pracy KD na najbliższe dni jest więc jak widać bardzo napięty. Pomyślna jego realizacja wymaga przestrzegania trzech warunków: pełnej aktywizacji wszystkich organizacji masowych, przede wszystkim związków zawodowych, komitetów Frontu Narodowego, ZMP i Ligi Kobiet. Po drugie: podbudzenia w szerszej mierze oddolnej inicjatywy organizacji partyjnych. Po trzecie: wreszcie: zapewnienia pełnej kontroli wykonania podjętych uchwał.

Aparat handlu — w centrum uwagi

Komitet Dzielnicy Starówka dokonał już dużej pracy organizacyjnej w związku z uchwałą rządu. KD potrafił mobilizować organizację polityczną i utrzymać z nią ścisły kontakt. Na wszystkich organizacjach partyjnych sekretarze zgodnie stwierdzają, że gdy tylko wyłania się jakaś sprawa, której sami nie mogą załatwić — najlepszą drogą jest skontaktowanie się z KD.

Równowaga rynku — grób spekulacji

Rozumiemy więc dobrze że konieczne było przywrócenie właściwych i uzasadnionych proporcji pomiędzy cenami artykułów rolniczych i przemysłowych. Ze konieczne było uregulowanie tych cen na wyższym niż dotychczas poziomie. Pozostałe zadanie tym samym kierował rząd i władze gospodarcze podnosząc ceny różnych towarów w takim a nie innym stosunku, do tego właśnie nie innego poziomu? Czy np. nie można było ustalić niższego poziomu niektórych cen?

Organizacja partyjna dzielnicy Stare Miasto w Warszawie ma w tej chwili za sobą 5 dni gorącej kampanii w walce o pełną i właściwą realizację uchwały rządu. Treść uchwały, że zadania, jakie w tym czasie stały przed „Starówką” zostały w zasadzie zrealizowane. Kluczykiem w tej dziedzinie czynnikiem była ofiarna, bojowa praca półtoratysięcznego aktywu partyjnego i wielu bezpartyjnych aktywistów dzielnicy, właściwie, operatywne kierowanie tym aktywym ze strony Komitetu Dzielnicy.

Praca masowo-polityczna

W tym samym czasie, w którym organizacja partyjna utrzymywała „pierwszy ładunek” użycia argumentacyjnego i przystępowały do wyjaśniania uchwały masom Komitet Dzielnicy rozpoczął opracowanie szerszego i dogłębniejszego planu pracy masowo-politycznej w związku z uchwałą. W planie tym oparcie się tylko o aktywny partyjny już nie wystarczyło. Należało sięgnąć do szerokiego rezerwu aktywu Frontu Narodowego a przede wszystkim związków zawodowych i wykorzystać doświadczenia agitacyjnych kampanii wyborczych.

Aby zrealizować wszystkie zadania

Plan pracy KD na najbliższe dni jest więc jak widać bardzo napięty. Pomyślna jego realizacja wymaga przestrzegania trzech warunków: pełnej aktywizacji wszystkich organizacji masowych, przede wszystkim związków zawodowych, komitetów Frontu Narodowego, ZMP i Ligi Kobiet. Po drugie: podbudzenia w szerszej mierze oddolnej inicjatywy organizacji partyjnych. Po trzecie: wreszcie: zapewnienia pełnej kontroli wykonania podjętych uchwał.

Aparat handlu — w centrum uwagi

Komitet Dzielnicy Starówka dokonał już dużej pracy organizacyjnej w związku z uchwałą rządu. KD potrafił mobilizować organizację polityczną i utrzymać z nią ścisły kontakt. Na wszystkich organizacjach partyjnych sekretarze zgodnie stwierdzają, że gdy tylko wyłania się jakaś sprawa, której sami nie mogą załatwić — najlepszą drogą jest skontaktowanie się z KD.

Równowaga rynku — grób spekulacji

Rozumiemy więc dobrze że konieczne było przywrócenie właściwych i uzasadnionych proporcji pomiędzy cenami artykułów rolniczych i przemysłowych. Ze konieczne było uregulowanie tych cen na wyższym niż dotychczas poziomie. Pozostałe zadanie tym samym kierował rząd i władze gospodarcze podnosząc ceny różnych towarów w takim a nie innym stosunku, do tego właśnie nie innego poziomu? Czy np. nie można było ustalić niższego poziomu niektórych cen?

Organizacja partyjna dzielnicy Stare Miasto w Warszawie ma w tej chwili za sobą 5 dni gorącej kampanii w walce o pełną i właściwą realizację uchwały rządu. Treść uchwały, że zadania, jakie w tym czasie stały przed „Starówką” zostały w zasadzie zrealizowane. Kluczykiem w tej dziedzinie czynnikiem była ofiarna, bojowa praca półtoratysięcznego aktywu partyjnego i wielu bezpartyjnych aktywistów dzielnicy, właściwie, operatywne kierowanie tym aktywym ze strony Komitetu Dzielnicy.

Praca masowo-polityczna

W tym samym czasie, w którym organizacja partyjna utrzymywała „pierwszy ładunek” użycia argumentacyjnego i przystępowały do wyjaśniania uchwały masom Komitet Dzielnicy rozpoczął opracowanie szerszego i dogłębniejszego planu pracy masowo-politycznej w związku z uchwałą. W planie tym oparcie się tylko o aktywny partyjny już nie wystarczyło. Należało sięgnąć do szerokiego rezerwu aktywu Frontu Narodowego a przede wszystkim związków zawodowych i wykorzystać doświadczenia agitacyjnych kampanii wyborczych.

Aby zrealizować wszystkie zadania

Plan pracy KD na najbliższe dni jest więc jak widać bardzo napięty. Pomyślna jego realizacja wymaga przestrzegania trzech warunków: pełnej aktywizacji wszystkich organizacji masowych, przede wszystkim związków zawodowych, komitetów Frontu Narodowego, ZMP i Ligi Kobiet. Po drugie: podbudzenia w szerszej mierze oddolnej inicjatywy organizacji partyjnych. Po trzecie: wreszcie: zapewnienia pełnej kontroli wykonania podjętych uchwał.

Aparat handlu — w centrum uwagi

Komitet Dzielnicy Starówka dokonał już dużej pracy organizacyjnej w związku z uchwałą rządu. KD potrafił mobilizować organizację polityczną i utrzymać z nią ścisły kontakt. Na wszystkich organizacjach partyjnych sekretarze zgodnie stwierdzają, że gdy tylko wyłania się jakaś sprawa, której sami nie mogą załatwić — najlepszą drogą jest skontaktowanie się z KD.

Równowaga rynku — grób spekulacji

Rozumiemy więc dobrze że konieczne było przywrócenie właściwych i uzasadnionych proporcji pomiędzy cenami artykułów rolniczych i przemysłowych. Ze konieczne było uregulowanie tych cen na wyższym niż dotychczas poziomie. Pozostałe zadanie tym samym kierował rząd i władze gospodarcze podnosząc ceny różnych towarów w takim a nie innym stosunku, do tego właśnie nie innego poziomu? Czy np. nie można było ustalić niższego poziomu niektórych cen?

ROZMOWY I WYJAŚNIENIA

Od kilku dni powszechnym tematem rozmów i dyskusji jest uchwała rządu z dn. 3 stycznia br. Rozmowy toczą się w fabrykach i prywatnych mieszkalniach, w autobusach i kolejkach, na ulicach i w sklepach.

Oczywiście przyczyną tego zainteresowania jest przede wszystkim fakt, że uchwała rządu wprowadza bardzo głębokie i doniosłe zmiany w życiu gospodarczym kraju. Jest daleką fakt, że dotyczy ona najbardziej bezpośrednio każdego z nas, naszego codziennego życia i naszego codziennego budżetu. Dla jednej osoby i rodziny ta reforma stwarza przejście trudności i kłopoty ale równocześnie — i zrozumienie tego jest z każdym dniem większe i powszechniejsze — dla wszystkich ludzi pracy, dla całego kraju uchwała otwiera nowe perspektywy przy ustalaniu równowagi w całym systemie gospodarki.

Legalnie 8 kg żywności dla zakupu towarów węgla? W tych warunkach wieś, a przede wszystkim kulaństwo, że sama a nieraz za niższą ilość niestała nabawiła czy zboża mogło nabycie coraz to więcej tkanin, obuwia, metalowych wyrobów, nafty, węgla itd. Wiemy dobrze jak wykorzystywali te sytuacje kulaści i spekulanci — obiegali sklepy i domy towarowe, wykupywali wszystko co leżało na półkach, magarynowali te towary i odprowadzali je później po cenach kilkakrotnie wyższych ludności pracy, którzy nie mieli czasu na wystawianie w kolejkach lub jeżdżenie od miasta do miasta dla robienia zakupów.

Wielki dzwój montowany na budowie osiedla Ochota w Warszawie? Na terenie budowy osiedla mieszkaniowego na Ochocie założono mury kilkunastu dalszych bloków, które, jak przewiduje się, oddane będą do użytku w pierwszym połowie br. Na odcinku budowy wielkich 7-8 kondygnacyjnych domów wzdłuż ul. Grodzkiej w tych dniach rozpoczęto montaż wielkiego dzwój, który poruszać się będzie na szynach wzdłuż wznoszących bloków mieszkalnych. Dzwój ten oddany będzie do użytku w drugim połowie bm. i wówczas podawać będzie na wyższe piętra budowanych bloków cegły i zaprawę. Obecnie najbardziej zaawansowane są prace przy budowie 7-kondygnacyjnego bloku nr 20 (PAP)

Kto korzystał ze zbyt niskich cen artykułów przemysłowych

Wśród wątpliwości i pytań w wielu dyskusjach powraca często jeden temat: dlaczego konieczne było podwyższenie cen na wiele artykułów rolniczych i przemysłowych? Dlaczego znosić ceny bony nie można było utrzymać bonowych cen na mięso, cukier, tłuszcz? By odpowiedzieć na te pytania trzeba przede wszystkim przypomnieć, że ceny na artykuły przemysłowe były nieraz od kilku lat utrzymywane przez państwo na niskim, stałym poziomie lub zostały bardzo nieznacznie podwyższone, podczas gdy ceny wolnorynkowe na artykuły rolnicze były stale do góry. I tak np. w roku 1949 chłop musiał sprzedać półtora metra żyta, aby kupić plug. W roku 1952 chłop mógł kupić plug za cenę 40 zł. Podobnie było z kupnem nawozów sztucznych, obuwia, wyrobów metalowych, czy tkanin. A jeszcze jaskrawiej rysowała się ta niesprawiedliwość różnic przy zakupie węgla. Przed wojną toną węgla kosztowała 40 złotych i chłop musiał sprzedać co najmniej 60 kiegów dla jej nabycia. W roku 1952 to samo tonę węgla mógł chłop kupić za 14 zł żywności w cen placowych przez państwo za dostawy obowiązkowe, a według cen wolnorynkowych wystarczyłoby mu sprzedać nie-

Kto korzystał ze zbyt niskich cen artykułów przemysłowych

Wśród wątpliwości i pytań w wielu dyskusjach powraca często jeden temat: dlaczego konieczne było podwyższenie cen na wiele artykułów rolniczych i przemysłowych? Dlaczego znosić ceny bony nie można było utrzymać bonowych cen na mięso, cukier, tłuszcz? By odpowiedzieć na te pytania trzeba przede wszystkim przypomnieć, że ceny na artykuły przemysłowe były nieraz od kilku lat utrzymywane przez państwo na niskim, stałym poziomie lub zostały bardzo nieznacznie podwyższone, podczas gdy ceny wolnorynkowe na artykuły rolnicze były stale do góry. I tak np. w roku 1949 chłop musiał sprzedać półtora metra żyta, aby kupić plug. W roku 1952 chłop mógł kupić plug za cenę 40 zł. Podobnie było z kupnem nawozów sztucznych, obuwia, wyrobów metalowych, czy tkanin. A jeszcze jaskrawiej rysowała się ta niesprawiedliwość różnic przy zakupie węgla. Przed wojną toną węgla kosztowała 40 złotych i chłop musiał sprzedać co najmniej 60 kiegów dla jej nabycia. W roku 1952 to samo tonę węgla mógł chłop kupić za 14 zł żywności w cen placowych przez państwo za dostawy obowiązkowe, a według cen wolnorynkowych wystarczyłoby mu sprzedać nie-

Kto korzystał ze zbyt niskich cen artykułów przemysłowych

Wśród wątpliwości i pytań w wielu dyskusjach powraca często jeden temat: dlaczego konieczne było podwyższenie cen na wiele artykułów rolniczych i przemysłowych? Dlaczego znosić ceny bony nie można było utrzymać bonowych cen na mięso, cukier, tłuszcz? By odpowiedzieć na te pytania trzeba przede wszystkim przypomnieć, że ceny na artykuły przemysłowe były nieraz od kilku lat utrzymywane przez państwo na niskim, stałym poziomie lub zostały bardzo nieznacznie podwyższone, podczas gdy ceny wolnorynkowe na artykuły rolnicze były stale do góry. I tak np. w roku 1949 chłop musiał sprzedać półtora metra żyta, aby kupić plug. W roku 1952 chłop mógł kupić plug za cenę 40 zł. Podobnie było z kupnem nawozów sztucznych, obuwia, wyrobów metalowych, czy tkanin. A jeszcze jaskrawiej rysowała się ta niesprawiedliwość różnic przy zakupie węgla. Przed wojną toną węgla kosztowała 40 złotych i chłop musiał sprzedać co najmniej 60 kiegów dla jej nabycia. W roku 1952 to samo tonę węgla mógł chłop kupić za 14 zł żywności w cen placowych przez państwo za dostawy obowiązkowe, a według cen wolnorynkowych wystarczyłoby mu sprzedać nie-

Kto korzystał ze zbyt niskich cen artykułów przemysłowych

Wśród wątpliwości i pytań w wielu dyskusjach powraca często jeden temat: dlaczego konieczne było podwyższenie cen na wiele artykułów rolniczych i przemysłowych? Dlaczego znosić ceny bony nie można było utrzymać bonowych cen na mięso, cukier, tłuszcz? By odpowiedzieć na te pytania trzeba przede wszystkim przypomnieć, że ceny na artykuły przemysłowe były nieraz od kilku lat utrzymywane przez państwo na niskim, stałym poziomie lub zostały bardzo nieznacznie podwyższone, podczas gdy ceny wolnorynkowe na artykuły rolnicze były stale do góry. I tak np. w roku 1949 chłop musiał sprzedać półtora metra żyta, aby kupić plug. W roku 1952 chłop mógł kupić plug za cenę 40 zł. Podobnie było z kupnem nawozów sztucznych, obuwia, wyrobów metalowych, czy tkanin. A jeszcze jaskrawiej rysowała się ta niesprawiedliwość różnic przy zakupie węgla. Przed wojną toną węgla kosztowała 40 złotych i chłop musiał sprzedać co najmniej 60 kiegów dla jej nabycia. W roku 1952 to samo tonę węgla mógł chłop kupić za 14 zł żywności w cen placowych przez państwo za dostawy obowiązkowe, a według cen wolnorynkowych wystarczyłoby mu sprzedać nie-

ha, zwiększenia hodowli itd. To chyba jasne — będziemy mieli na naszych stołach więcej mięsa, mięsa czy cukru, jeśli wieś dostarczy więcej mleka, żywność buraków cukrowych. Możliwość podniesienia produkcji rolniczej są, a mądrość i doniosłość uchwały rządu leży także i w tym, że zachęca ona wieś do lepszej, wydajniejszej gospodarki. Dzisiaj hodowca po wypełnieniu zobowiązań wobec państwa może nadwyżkę mięsa sprzedać na wolnym rynku bez ograniczeń, będzie więc oczywiście starał się zwiększyć hodowlę. Położony został kres demoralizacji, niesprawiedliwej sytuacji, w której za tę samą ilość mięsa czy tłuszczu można było dostać coraz to więcej tkanin, garnków czy narzędzi. Aby zwiększyć swe dochody i kupić więcej towarów wieś będzie się starała dostarczyć miastu więcej produktów rolniczych, i to jest jedyna — i jedynie sprawiedliwa droga.

Wielki dzwój montowany na budowie osiedla Ochota w Warszawie? Na terenie budowy osiedla mieszkaniowego na Ochocie założono mury kilkunastu dalszych bloków, które, jak przewiduje się, oddane będą do użytku w pierwszym połowie br. Na odcinku budowy wielkich 7-8 kondygnacyjnych domów wzdłuż ul. Grodzkiej w tych dniach rozpoczęto montaż wielkiego dzwój, który poruszać się będzie na szynach wzdłuż wznoszących bloków mieszkalnych. Dzwój ten oddany będzie do użytku w drugim połowie bm. i wówczas podawać będzie na wyższe piętra budowanych bloków cegły i zaprawę. Obecnie najbardziej zaawansowane są prace przy budowie 7-kondygnacyjnego bloku nr 20 (PAP)

Wielki dzwój montowany na budowie osiedla Ochota w Warszawie? Na terenie budowy osiedla mieszkaniowego na Ochocie założono mury kilkunastu dalszych bloków, które, jak przewiduje się, oddane będą do użytku w pierwszym połowie br. Na odcinku budowy wielkich 7-8 kondygnacyjnych domów wzdłuż ul. Grodzkiej w tych dniach rozpoczęto montaż wielkiego dzwój, który poruszać się będzie na szynach wzdłuż wznoszących bloków mieszkalnych. Dzwój ten oddany będzie do użytku w drugim połowie bm. i wówczas podawać będzie na wyższe piętra budowanych bloków cegły i zaprawę. Obecnie najbardziej zaawansowane są prace przy budowie 7-kondygnacyjnego bloku nr 20 (PAP)

Wielki dzwój montowany na budowie osiedla Ochota w Warszawie? Na terenie budowy osiedla mieszkaniowego na Ochocie założono mury kilkunastu dalszych bloków, które, jak przewiduje się, oddane będą do użytku w pierwszym połowie br. Na odcinku budowy wielkich 7-8 kondygnacyjnych domów wzdłuż ul. Grodzkiej w tych dniach rozpoczęto montaż wielkiego dzwój, który poruszać się będzie na szynach wzdłuż wznoszących bloków mieszkalnych. Dzwój ten oddany będzie do użytku w drugim połowie bm. i wówczas podawać będzie na wyższe piętra budowanych bloków cegły i zaprawę. Obecnie najbardziej zaawansowane są prace przy budowie 7-kondygnacyjnego bloku nr 20 (PAP)

T R E Ś Ć :

**ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ
KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:**

Poz. 46 — Nr 75 z dnia 19.3.53 r. w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji artykułów śrubowych.

Poz. 47 — Nr 77 z dnia 20.3.53 r. w sprawie Komisji do opracowania zagadnień demontażu wraków i wy-

eksploatowanych morskich jednostek pływających.

Poz. 48 — Nr 78 z dnia 21 marca 1953 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zasad korzystania z urządzeń opieki nad dzieckiem.

Poz. 49 — Nr 79 z 23.3.53 r. w sprawie przedłużenia okresu zimowego dla terminów rozładunku wagonów-cystrern w roku 1953.

46.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

Nr 75 z dnia 19 marca 1953 r.
(znak: B10-D-010-28)

w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji artykułów śrubowych.

Na podstawie art. 1, art. 2, ust. 2, 3 i 4 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz.U. Nr 44, poz. 301) zarządza się co następuje:

I. Postanowienia ogólne

§1. 1. Zarządzenie dotyczy następujących artykułów:

- 1) artykułów śrubowych,
- 2) drobnej nawierzchni kolejowej,
- 3) ciężkiego osprzętu teletechnicznego i budowlanego wymienionych w Wykazie Artykułów Śrubowych, stanowiących załącznik Nr 1 do zarządzenia, zwanych dalej „artykułami śrubowymi“.

2. Artykuły śrubowe są dostarczane bądź w wykonaniu znormalizowanym bądź w wykonaniu specjalnym.

3. Artykułami śrubowymi w wykonaniu znormalizowanym są w rozumieniu niniejszego zarządzenia artykuły śrubowe objęte normami PN wykonane z materiału wskazanego w normie i co do których nie zastrzeżono odbioru technicznego.

4. Artykuły śrubowe w wykonaniu znormalizowanym dzielą się na zalecane i niezalecane. Wykaz artykułów z oznaczeniem, czy są one zalecane czy niezalecane zawarty jest w Dodatku Handlowym do II wydania Katalogu Artykułów Śrubowych 13 KK.

5. Artykułami śrubowymi w wykonaniu specjalnym są w rozumieniu niniejszego zarządzenia artykuły śrubowe bądź nie objęte normami PN, bądź objęte tymi normami

lecz w wykonaniu z materiału innego niż wskazany w normie lub co do których zastrzeżono odbiór techniczny.

§ 2. Dystrybutorem artykułów śrubowych jest Centrala Handlowa Żelaza i Stali „Centrostal“ — Biuro Zbytu Śrub, Nitów, Okuć Budowlanych i Części Kutyh — w Bytomiu, zwane dalej „Śrubonitem“.

II. Bilanse materiałowe i rozdzielniki

§ 3. 1. Artykuły śrubowe dzielą się na:

1) bilansowane:

- a) przez Ministerstwo Hutnictwa,
- b) przez „Śrubonit“,

2) niebilansowane.

2. Artykuły bilansowane rozdziela jednostka bilansująca.

3. Oznaczenie podziału artykułów śrubowych na niebilansowane oraz na bilansowane ze wskazaniem jednostki bilansującej zawiera Wykaz Artykułów Śrubowych, stanowiący załącznik Nr 1 do zarządzenia.

§ 4. 1. Ogólna ilość artykułów śrubowych przeznaczonych dla odbiorców określonego resortu stanowi kontyngent.

2. Kontyngenty ustala się na rok kalendarzowy z podziałem na kwartały.

§ 5. 1. Kontyngentami artykułów śrubowych dysponują ministerstwa wymienione w bilansach materiałowych.

2. Dla odbiorców, nad którymi sprawują nadzór ministerstwa (centralne urzędy) nie wymienione w bilansach materiałowych globalna ilość artykułów śrubowych objęta jest w tych bilansach pozycją „różni odbiorcy“.

§ 6. 1. W ciągu 14 dni od dnia ustalenia bilansów materiałowych i rozdzielników artykułów śrubowych (§ 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2) „Śrubonit“ zawiadamia kontyngentobiorców o wysokości przyznanych im kontyngentów.

2. Kontyngentobiorcy rozdzielają kontyngenty na podległych im odbiorców.

3. W ciągu 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wysokości kontyngentów kontyngentobiorcy mogą zlecić dokonanie czynności określonych w ust. 2 właściwym Centralnym Zarządom lub jednostkom równorzędnym i w tym

celu rozdzielić kontyngenty na te jednostki oraz podać rozdzelniki do wiadomości tych jednostek i „Śrubonitu“.

§ 7. W terminie 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wysokości kontyngentu kontyngentobiorcy a w przypadkach określonych w § 6 ust. 3 centralne zarządy lub jednostki równorzędne określają dla artykułów śrubowych prasowanych, wymienionych w dziale I wykazu stanowiącego załącznik Nr 1 do zarządzenia:

1) jakie ilości artykułów w wykonaniu znormalizowanym mogą być zamówione w „Śrubonicie“ przez podległych odbiorców wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik Nr 2 do zarządzenia i podadzą te ilości do wiadomości zainteresowanym odbiorcom oraz „Śrubonitowi“,

2) jakie ilości artykułów mogą być zamówione przez podległych odbiorców w wykonaniu specjalnym i podadzą te ilości do wiadomości zainteresowanym odbiorcom oraz „Śrubonitowi“,

3) jakie ilości artykułów w wykonaniu znormalizowanym mogą być przez podległych odbiorców nie wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik Nr 2 do zarządzenia zamówione we właściwych terytorialnie Składach „Centrostali“ wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik Nr 3 do zarządzenia i podadzą te ilości do wiadomości właściwym Składom „Centrostali“, zainteresowanym odbiorcom oraz „Śrubonitowi“.

§ 8. W razie zmian w rozdzielnikach lub w podziale ilości artykułów śrubowych dokonanych na skutek zmian organizacyjnych właściwe jednostki powiadomią niezwłocznie o tych zmianach jednostkę, do której ma być nadesłane zamówienie.

§ 9. W przypadkach gospodarczo uzasadnionych jednostki bilansujące (§ 3 ust. 1 pkt 1) mogą dokonać odpowiednich zmian w kwartalnych planach rozdziału artykułów śrubowych.

§ 10. 1. Wnioski o przyznanie dodatkowych kontyngentów kontyngentobiorcy składają do „Śrubonitu“.

2. Wnioski dotyczące artykułów śrubowych bilansowanych przez Ministerstwo Hutnictwa „Śrubonit“ przesyła do Ministerstwa Hutnictwa wraz ze swą opinią.

3. Jednostka bilansująca, przyznając dodatkowy kontyngent, określa źródła pokrycia tego kontyngentu.

§ 11. Przedmiotem eksportu w granicach przeznaczonych na ten cel kontyngentów mogą być artykuły śrubowe w asortymentach uzgodnionych przez właściwą centralę handlu zagranicznego ze „Śrubonitem“. W razie niemożności uzgodnienia asortymentów decyduje Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego.

III. Składanie i realizacja zamówień.

§ 12. 1. Na artykuły śrubowe prasowane w wykonaniu znormalizowanym, wymienione w dziale I wykazu stanowiącego załącznik Nr 1 do zarządzenia należy składać zamówienia we właściwych rejonowych Składach „Centrostali“, wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik Nr 3 do zarządzenia.

2. Postanowienie ust. 1 nie dotyczy:

- 1) jednostek wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik Nr 2 do zarządzenia,
- 2) central handlu zagranicznego — w odniesieniu do artykułów śrubowych przeznaczonych na eksport,

3) jednostek podległych Ministrom Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego oraz jednostek organizacyjnych Powszechnej Organizacji „Służba Polsce“,

4) Składów Centrali Handlowej Żelaza i Stali,

5) jednostek wyznaczonych przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego — w odniesieniu do artykułów śrubowych przeznaczonych na cele rynkowe.

Wyżej wymienione jednostki składają zamówienia w „Śrubonicie“.

3. Na artykuły śrubowe inne niż określone w ust. 1 zamówienia należy składać w „Śrubonicie“.

4. Zamówienia należy składać w 2-ch egzemplarzach.

§ 13. Zamówienia powinny być opracowane zgodnie z wytycznymi zawartymi w Dodatku Handlowym do II wydania Katalogów Artykułów Śrubowych Nr 13 KK z zastrzeżeniem postanowienia § 15 ust. 1.

§ 14. 1. Przy zamawianiu artykułów śrubowych toczonech ze stali i metali nieżelaznych innych aniżeli stal automatowa PS-8 (PN/H-84206 i mosiądz należy stosować wskaźnik przeliczeniowy 1:0,8 odpowiadającej zmniejszonej szybkości skrawania. Przy stosowaniu wskaźnika przeliczeniowego zamówienie 0,8 tony tych artykułów śrubowych oznacza wykorzystanie przydziału 1 tony artykułów śrubowych.

2. Postanowienie ust. 1 nie dotyczy zamówień na śruby obrabione o średnicy sworzni 16 mm i większej (z wyjątkiem części kształtowych) oraz nakrętek o średnicy powyżej 16 mm wykonanych ze stali węglowej o zawartości węgla 0,15%.

§ 15. 1. Zamówienia na artykuły śrubowe w wykonaniu specjalnym wymagają poświadczenia ministerstwa (centralnego urzędu), któremu podlega odbiorca konieczności użycia tych artykułów śrubowych i niemożności zastąpienia ich artykułami śrubowymi w wykonaniu znormalizowanym. Właściwe ministerstwo (centralny urząd) może przelać swe uprawnienia w tym zakresie na centralne zarządy lub jednostki równorzędne.

2. Zamówienia na artykuły śrubowe w wykonaniu specjalnym jak również na artykuły śrubowe w wykonaniu znormalizowanym niezalecane mogą obejmować ilości nie mniejsze od określonych w wykazie stanowiącym załącznik Nr 1 do zarządzenia.

3. W zamówieniu na artykuły śrubowe w wykonaniu specjalnym, które odbiorca otrzymywał przed wejściem w życie zarządzenia, odbiorca powinien wskazać przy każdej pozycji asortymentowej dotychczasowego dostawcę (zakład wytwórczy), numer przydziału oraz pozycję planu produkcyjnego dostawcy, określoną w przydziale.

4. W razie niemożności wykonania zamówienia na artykuły śrubowe w wykonaniu specjalnym „Śrubonit“ zawiadomi o tym odbiorcę w ciągu 30 dni od dnia otrzymania zamówienia przesyłając równocześnie ofertę na artykuły śrubowe, które mogą być dostarczane w zamian zamówionych.

5. Odbiorca obowiązany jest wypowiedzieć się co do przyjęcia oferty, o której mowa w ust. 4, w ciągu 15 dni od dnia jej otrzymania.

6. Z przyczyn gospodarczo uzasadnionych dostawa artykułów śrubowych w wykonaniu specjalnym może nastąpić w ilości większej o 10% od ilości określonej w zamówieniu lub w przyjęciu oferty (ust. 5).

§ 16. Zamówienia na artykuły śrubowe bilansowane (§ 3 ust. 1 pkt. 1) wymagają zatwierdzenia przez ministerstwo (centralny urząd) któremu podlega odbiorca a w przypadku określonym w § 6 ust. 3 — przez właściwy centralny urząd lub jednostkę równorzędną.

§ 17. Na artykuły śrubowe należy składać oddzielne zamówienia na każdą z niżej podanych grup:

- 1) artykuły śrubowe prasowane znormalizowane,
- 2) artykuły śrubowe prasowane specjalne,
- 3) artykuły śrubowe toczone i półtoczone znormalizowane,
- 4) artykuły drobnej nawierzchni kolejowej,
- 5) ciężki osprzęt teletechniczny i budowlany,
- 6) artykuły śrubowe toczone i półtoczone specjalne.

§ 18. 1. Zamówienia kierowane do „Śrubonitu“ powinny być nadsyłane na 90 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego, a jeśli chodzi o artykuły wymienne w § 17 pkt 2 i 6 — przed rozpoczęciem półrocza, w którym ma nastąpić dostawa.

2. Zamówienia kierowane do Składow „Centrostali“, powinny być nadsyłane na 100 dni przed rozpoczęciem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

3. Zamówienia na artykuły śrubowe objęte dodatkowym kontyngentem (§ 10) powinny być nadesłane przez odbiorcę w ciągu 21 dni od dnia otrzymania przez kontyngentobiorcę zawiadomienia o przyznaniu dodatkowego kontyngentu, o ile jednostka bilansująca nie wyznaczy innego terminu.

4. W przypadku gdy zamówienie wymaga uzupełnień a w szczególności zatwierdzeń lub poświadczeń, o których mowa w § 15 ust. 1 i w § 16, za dzień nadesłania zamówienia uważa się dzień nadesłania uzupełnień.

§ 19. Uchybienie terminów określonych w § 15 ust. 5 i w § 18 powoduje w odniesieniu do artykułów śrubowych bilansowanych anulowanie kontyngentu a w odniesieniu do artykułów śrubowych niebilansowanych — przesunięcie terminów dostawy na następny kwartał.

§ 20. 1. Otrzymane zamówienia „Śrubonit“ kieruje do wykonania do właściwych zakładów wytwórczych lub Składow „Centrostali“.

2. Zakłady wytwórcze w ciągu 21 dni od dnia otrzymania zamówienia od „Śrubonitu“ potwierdzają odbiorcy zamówienie, określając termin dostawy. Odpis potwierdzenia zakład wytwórczy przesyła „Śrubonitowi“.

3. Składy „Centrostali“ wykonują zamówienia w zależności od wielkości dostawy bądź z własnych magazynów bądź w drodze tranzytu rozliczanego z zakładów wytwórczych.

4. Fakturę wystawia zakład wytwórczy lub Skład „Centrostali“, który otrzymał zamówienie.

§ 21. Dostawa artykułów śrubowych następuje na podstawie zawartych umów.

§ 22. 1. Odbiorcy mogą całkowicie lub częściowo unieważnić zamówienia przez skierowanie odpowiedniego zawiadomienia do jednostki przyjmującej zamówienie a po otrzymaniu potwierdzenia przyjęcia zamówienia — do właściwego zakładu wytwórczego z przesłaniem odpisu do „Śrubonitu“.

2. Zmianę specyfikacji asortymentowej uważa się za równoznaczną z unieważnieniem zamówienia w części objętej zmianą. Zmiana adresu wysyłkowego nie stanowi unieważnienia zamówienia.

3. W razie unieważnienia zamówień dostawcy mają prawo obciążenia odbiorcy opłatą w wysokości 5% wartości artykułów śrubowych objętych unieważnionym zamówieniem z wyjątkiem przypadku, gdy ministerstwo (centralny urząd), któremu podlega odbiorca stwierdzi konieczność unieważnienia na skutek zmiany planu.

4. Unieważnienie nie może dotyczyć:

- 1) artykułów wysłanych,
- 2) artykułów śrubowych w wykonaniu specjalnym, których produkcja została rozpoczęta lub na produkcję których został zamówiony surowiec i zamówienie na surowiec nie może być unieważnione.

5. Przepisy niniejszego paragrafu nie naruszają postanowień umownych.

IV. Sprawozdawczość

§ 23. 1. „Śrubonit“ składać będzie Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego kwartalne sprawozdania z wykonania zamówień na artykuły śrubowe bilansowane przez Ministerstwo Hutnictwa w terminie 20 dni od upływu kwartału.

2. Wzór formularzy sprawozdawczych ustalony będzie w trybie określonym obowiązującymi przepisami.

V. Przepisy przejściowe i końcowe

§ 24. 1. Zamówienia na dostawy artykułów śrubowych w roku 1952, złożone w „Śrubonicie“, w Składach „Centrostali“ lub Rejonowych Hurtowniach Artykułów Metalowych Centralnego Zarządu Zbytu Ministerstwa Przemysłu Maszynowego nie wykonane do dnia 31 stycznia 1953 r. ulegają unieważnieniu.

2. Ilości artykułów śrubowych objętych zamówieniami, o których mowa w ust. 1, dostarczone w czasie od dnia 1 stycznia 1953 r. do dnia 31 stycznia 1953 r. wlicza się w ilości kontyngentu na 1953 r.

3. „Śrubonit“ w terminie do dnia 31 marca 1953 r. poda do wiadomości wszystkim kontyngentobiorcom, jakie ilości wlicza się w ilości kontyngentu zgodnie z postanowieniem ust. 2.

4. Postanowienia ust. 1—3 nie mają zastosowania do zamówień central handlu zagranicznego na dostawy artykułów śrubowych w roku 1952. Zamówienia te nie wykonane do dnia 31 grudnia 1952 r. powinny być wykonane w 1953 r. Ilości artykułów śrubowych objęte tymi zamówieniami wlicza się w ilości kontyngentu Ministerstwa Handlu Zagranicznego na 1953 r.

5. Zakłady wytwórcze, które nie wykonały zamówień, o których mowa w ust. 4 prześlą „Śrubonitowi“ w terminie do dnia 31 marca 1953 r. zestawienia ilości artykułów śrubowych objętych tymi zamówieniami z uwidocznieniem ilości w poszczególnych pozycjach asortymentowych.

§ 25. Zamówienia na dostawę artykułów śrubowych w I i II kwartale 1953 r. powinny być złożone w terminie określonym w zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 17 listopada 1951 r. w sprawie zasad dystrybucji artykułów śrubowych w 1952 r. (Biuletyn PKPG Nr 31, poz. 328).

§ 26. Przepisy §§ 4—11, 18 ust. 3 oraz § 23 ust. 2 i 3 nie mają zastosowania do artykułów śrubowych niebilansowanych.

§ 27. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1953 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG
Nr 75 z dnia 19 marca 1953 r.

Wykaz artykułów śrubowych

Grupa maszyn	Pozycja wykazu PKPG — 29b	Nr statystyczny	Artykuł	Minimalna ilość sztuk	Bilansowane przez :
I. ARTYKUŁY ŚRUBOWE PRASOWANE					
		5 00 00	Nity		
1	1	5 00 01	Φ 1,5 — 4 mm	45.000	niebilans.
2	2	5 00 02	Φ 4,5 — 6 mm	30.000	"
3	3	5 00 03	Φ 6,5 — 9 mm	30.000	"
4	4	5 00 04	Φ 10 — 13 mm (długość do 100 mm, z wyjątkiem nitów ze łbami wzmocnionymi)	20.000	"
5	5	5 00 05	Φ 13 — 22 mm (Φ 10 i 13 mm) długość powyżej 100 mm, nity ze łbami wzmocnionymi o Φ 10 i 13 mm	4.000×	"
6	6	5 00 06	wszystkie długości	3.000×	"
7	7	5 00 07	Φ powyżej 25 mm Nity typu „Crescent“ (wszystkie wymiary)	5.000	"
		5 01 00	Śruby do drewna		
8	8	5 01 01	do Φ 8 mm	15.000	"
9a	9	5 01 02	Φ 9 — 12 mm do długości 120 mm śruby kluczowe	15.000	"
9b	9	5 01 03	Φ 9 — 12 mm do długości 120 mm śruby do wyłuskiwaczy	15.000	"
10	10	5 01 04	powyżej Φ 12 mm (Φ 12 mm powyżej długości 120 mm)	4.000×	"
		5 01 00	Śruby z nakrętkami		
11	11—12	5 01 05	Φ M4 (1/8") — M5 (3/16")	20.000	"
12	12—17	5 01 06	Φ M6 (1/4") — M8 (5/16")	15.000	"
13	18—22	5 01 07	Φ M10 (3/8") — M12 (1/2") dł. do 120 mm	15.000	"
14a	—	5 01 08	śruby klamerkowe (wszystkie wymiary)	4.000	Śrubonit
14b	—	5 01 09	śruby klamerkowe zastępcze	4.000	niebilans.
15a	23—27	5 01 10	Φ M10 (3/8") — M12 (1/2") długość powyżej 120—300 mm	4.000×	"
15b	23—27	5 01 11	zęby do bron poniżej Φ 16 mm	4.000	"
16a	28—35	5 01 12	Φ M16 (5/8") długość do 60 mm	4.000×	"
16b	28—36	5 01 13	Φ M16 (5/8") — M22 (7/8") długość do 300 mm Φ M16 (5/8")	3.500×	"
		5 01 14	długość powyżej 60—300 mm	3.500	"
16c	28—36	5 01 14	zęby do bron od Φ 16 mm wzwyż	3.500	"
17	37—43	5 01 15	Φ M24 — M27 (1") długość do 300 mm	3.000×	"
18	44—45	5 01 16	Φ M30 (1 1/4") — M52 (2") długość do 300 mm	2.500×	"
19	46—49	5 01 17	Φ M12 (1/2") wzwyż	500×	"
24	53	5 01 22	długość powyżej 300 mm śruby opórkowe luzem	1.000	"
		5 01 00	Śruby z gwintem na całej długości sworznia (ustawnicze bez nakrętek)		
20	49	5 01 18	Φ M5 (3/16") — M8 (5/16")	20.000	"
21	50	5 01 19	Φ M10 (3/8") — M12 (1/2")	15.000	"
22	51	5 01 20	powyżej Φ M12 (1/2")	4.000×	"
		5 01 00	Końce śrubowe, śruby pociągowe		
23	52	5 01 21	końce śrubowe i śruby dwustronne zastępcze (w wykonaniu półsurowym)	500	"
64	122	5 01 23	śruby pociągowe	10.000	"
		5 02 00	Nakrętki luzem		
32	73	5 02 01	Φ M3 (1/8") — M5 (3/16")	25.000	Śrubonit
33a	74	5 02 02	Φ M6 (1/4") — M8 (5/16")	20.000	niebilans.
33b	75	5 02 03	Φ M10 (3/8") — M12 (1/2")	15.000	"
34	76	5 02 04	Φ M16 (5/8")	5.000	"
35	77	5 02 05	Φ M20 (3/4") — M24 (7/8")	5.000	"
36	78	5 02 06	Φ M27 (1") — M52 (2")	2.500	"
63	121	5 02 07	Nakrętki skrzydełkowe (wszystkie wymiary)	4.000	"
65	113	5 02 08	nakrętki koronowe surowe M16	15.000	"
66	116	5 02 09	Φ M20	10.000	"
67	119	5 02 10	Φ M22—M24	5.000	"

Uwaga: Do grup maszyn 65, 66 i 67 (niebilansowanych) zalicza się nakrętki koronowe prasowane wg normy PN/M 82147 tylko o wymiarach M16, M22, M24. Nakrętki koronowe poniżej M16 mogą być dostarczone tylko w wykonaniu obrobionym (PN/M 82149) w ramach kontyngentu w grupach maszyn 59 i 60. Nakrętki koronowe prasowane wg normy PN/M 82147 z gwintem calowym tj. 5/8", 3/4", 7/8", i 1" oraz o wyższych wymiarach do M33 (1 1/4") włącznie mogą być dostarczane ze względów technicznych tylko w ramach kontyngentu właściwych wymiarów grup maszyn 60—62.

Grupa maszyn	Pozycja wykazu PKPG-29b	Nr statystyczny	Artykuł	Minimalna ilość sztuk	bilansowane przez:
37	79	5 03 00	Podkładki zwykłe i klinowe		
38a	80	5 03 01	Φ M3—M8	50.000	niebilans.
39	—	5 03 02	Φ M10—M24	25.000	"
40	83	5 03 03	Φ M27—M52	5.000	"
		5 03 04	podkładki klinowe (wszystkie wymiary)	3.000	"
38	81	5 04 00	krażki nawierzchniowe	50.000	"
		5 05 00	Podkładki sprężyste		
41	84	5 05 01	podkładki sprężyste Φ M3—M10	20.000	Śrubonit
41b	85	5 05 02	" " Φ M12—M22	20.000	"
41c	86	5 05 03	" " Φ M24—M39	20.000	niebilans.
42	86—87	5 06 00	pierścienie sprężynowe nawierzchniowe	10.000	"
43a	88	5 07 00	Wkręty do metali		
44	89	5 07 01	Φ M3 (1/8") — M5 (1/16")	20.000	Min. Hutn.
45	90	5 07 03	Φ M6 (1/4") — M8 (5/16")	15.000	" "
46	91	5 07 04	Φ M10 (3/8") — M12 (1/2")	15.000	niebilans.
43b	88	5 07 05	Φ M16 (5/8") — wzwyż	4.000 ×	"
		5 07 02	zastępcze wkręty kłowe Φ M3—M5	10.000	"
47	92	5 08 00	Wkręty do drewna		
48	93	5 08 01	Φ 1,3—2,7 mm	30.000	Min. Hutn.
48a			Φ 3,0—5,0 mm		
48b		5 08 02	Φ 3,0 × 10—50	50.000	" "
48c		5 08 03	Φ 3,5 × 10—25	50.000	" "
48d		5 08 04	Φ 3,5 × 30—50	50.000	" "
48e		5 08 05	Φ 3,8 × 17—60	50.000	" "
48f		5 08 06	Φ 4,0 × 15—20	50.000	" "
48g		5 08 07	Φ 4,0 × 25—40	50.000	" "
48h		5 08 08	Φ 4,0 × 45—60	50.000	" "
48i		5 08 09	Φ 4,5 × 15—70	50.000	" "
49	94	5 08 10	Φ 5,0 × 15—90	50.000	" "
		5 08 11	Φ 5,5 — 10,0	27.000	niebilans.
		5 08 12	haki sufitowe	27.000	"
		5 08 13	śrubogwoździe	27.000	"
50	95	5 09 00	Zawlecзки		
51a	96	5 09 01	Φ 1—4 mm	30.000	"
51b	97	5 09 02	Φ 5—6 mm	20.000	"
52	98	5 09 03	Φ 7—7,5 mm	20.000	"
		5 09 04	Φ 8—13 mm	10.000	"
II. DROBNA NAWIERZCHNIA KOLEJOWA					
—	—	—	śruby nawierzchniowe Φ M10—M12 patrz 5 01 07		
—	—	—	śruby nawierzchniowe Φ M16 do długości 60 mm patrz 5 01 12		
—	—	—	śruby nawierzchniowe Φ M16—M22 długość do 300 mm patrz 5 01 13		
—	—	—	śruby nawierzchniowe Φ M24—27 patrz 5 01 15		
—	—	—	śruby nawierzchniowe od Φ M12 wzwyż długość powyżej 300 mm patrz 5 01 17		
—	—	—	śruby opórkowe luzem patrz 5 01 22		
—	—	—	krażki nawierzchniowe patrz 5 04 00		
—	—	—	pierścienie sprężynowe nawierzchniowe patrz 5 06 00		
25	54	5 20 00	Wkręty kolejowe	15.000	niebilans.
—	—	5 21 00	Szyny i haki do szyn		
28	28	5 21 01	szyny do przekroju 10 mm	10.000	"
29	56	5 21 02	szyny powyżej przekroju 10 mm	5.000	"
30	57	5 21 03	haki kolejowe wg norm Min. Kolei	5.000	"
31	58	5 22 00	Opórki przeciwpełzne	1.000	"
—	—	5 23 00	Łapki kute	1.000	"

U w a g a : Śruby do nawierzchni wąsko i normalnotorowej zalicza się do odnośnych grup śrub z nakrętkami wg średnicy sworzni. Wyjątek stanowią śruby stopowe, które niezależnie od wymiarów wchodzi zawsze w skład 17 grupy.

Grupa maszyn	Pozycja wykazu PKPG-29b	Nr statystyczny	Artykuł	Minimalna ilość sztuk	Bilansowane przez:
III. WYROBY TOCZONE I PÓLTOCZONE					
		5 40 00	Sruby i wkręty		
53	99,100	5 40 01	śruby i wkręty ϕ M2—M3,5 oraz części kształtowe (śruby bez łbów do ϕ 10 mm)	1.000	Min. Hutn.
54	101,102	5 40 02	ϕ M4—M6 ($1/4''$) i części kształtowe powyżej 10—14 mm	750	" "
55	103,104	5 40 03	ϕ M8 ($5/16''$) — M10 ($3/8''$) i części kształtowe powyżej 14—20 mm	500	" "
56	105,106	5 40 04	ϕ M12 ($1/2''$) — M16 ($5/8''$) i części kształtowe powyżej 20—35 mm	500	" "
57	107	5 40 05	ϕ M16 wzwyż	200	" "
58	108	5 40 06	śruby półtoczone od M16 wzwyż	200	" "

U w a g a: Nakrętki do powyższych śrub zamawiać należy oddzielnie.

		5 41 00	Nakrętki i podkładki		
59	109—111	5 41 01	ϕ M6 ($1/4''$)	500	Min. Hutn.
60	112—114	5 41 02	ϕ M8 ($5/16''$) — M16 ($5/8''$)	250	" "
61	115—117	5 41 03	ϕ M18 i M20 ($3/4''$)	250	" "
62	118—120	5 41 04	ϕ M22 ($7/8''$) — M52 (2'')	100	" "
—	—	5 42 00	Wkręty samogwintujące	1.000	niebilans.
IV. CIĘŻKI OSPRZĘT TELETECHNICZNY I BUDOWLANY					
—	—	5 60 00	Trzony i haki do izolatorów		
26	—	5 60 01	trzony do izolatorów typ lekki do ϕ M20	3.000	" "
	59		typ ciężki powyżej ϕ M20 wg rys.	1.000	" "
27	60	5 60 02	haki do izolatorów typ lekki do ϕ 20	15.000	" "
	61		typ ciężki powyżej ϕ 20 wg rys.	5.000	" "
	62				" "
—	—	5 62 00	Inny osprzęt teletechniczny		
	63	5 62 01	widlice i sztyce dachowe	1.000	niebilans.
	64	5 62 02	oblaki do umocowania poprzeczników	3.000	" "
	65	5 62 03	poprzeczniki	1.000	" "
	66	5 62 04	nakładki do poprzeczników	1.000	" "
	—	5 62 05	podkładki do poprzeczników	1.000	" "
	67	5 62 06	wysięgniki	300	" "
	68	5 62 07	wsporniki	300	" "
	—	5 62 08	śruby do widlic	1.000	" "
—	—	5 62 09	slupolazy bez orzemiaenia	100 par	" "
	—	5 63 00	Złącza budowlane		
	69	5 63 01	krzyżowe	5.000	" "
	70	5 63 02	obrotowe	5.000	" "
	71	5 63 03	wzdłużne	5.000	" "
	72	5 63 04	podstawy	5.000	" "
	31	5 64 00	Klamry budowlane	1.000	" "

U w a g a: Minimum produkcyjne oznaczone symbolem x odnosi się do sumy ilości wszystkich asortymentów (różnych długości) o tej samej średnicy sworznia, produkowanych wg jednej normy. Przy pozostałych pozycjach minimum odnosi się indywidualnie do ilości każdego pojedynczego asortymentu wymiarowego (typowymiaru).

Załącznik Nr 2
do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 75
z dnia 19 marca 1953

Wykaz przedsiębiorstw uprawnionych do składania zamówień w Biurze Zbytu Śrub, Nitów, Okuć Budowlanych i Części Kulowych w Bytomiu

Lp.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa
1	Państw. F-ka Wagonów „Pafawag” — Wrocław
2	Zaodr. Z-dy Konstr. Stalowych — Zielona Góra „Zastal”
3	Chorz. Z-dy Konstr. Stal. „Konstal” — Chorzów
4	Z-dy im. J. Stalina „Zispo” — Poznań
5	Sanocka F-ka Wagonów — Sanok
6	Starachowickie Z-dy Samochodowe — Starachowice
7	F-ka Samochodów Osobowych - Warszawa — Żerań
8	F-ka Samochodów Ciężarowych — Lublin
9	F-ka Masz. Roln. „Unia” — Grudziądz
10	F-ka Masz. Roln. „Kraj” — Kutno
11	Radomszczańskie Zakł. Przem. Drzew. — Radomsko
12	Bielskie Z-dy Przemysłu Drzewnego — Jasienica
13	Zgorzelickie Z-dy Przem. Skórzanego — Zgorzelec
14	Częstochowskie Z-dy Przem. Teren. Nr 3 („Manit”) — Częstochowa
15	F-ka Okuć Budowlanych — Częstochowa, Krótka 25/27
16	C.Z. Przemysłu Leśnego — Warszawa
17	Z-dy Mechaniczne „Ursus” k/Warszawy
18	Z-dy Mechan. im J. Stalina — Łabędy k/Gliwic
19	Warszawskie Z-dy Mechan. Nr 2 — Warszawa, Czerniakowska 89/93
20	Warszawskie Z-dy Mechan. Nr 1 — Warszawa, Fort Wola
21	F-ka Wyr. Blaszanych — Kraków
22	Kieleckie Z-dy Wyr. Metalow. — Kielce
23	Z-dy Wytwórcze Maszyn Elektr. i Transform. M1 — Żychlin
24	Z-dy Wytwórcze Silników Elektr. M2 — Cieszyn
25	Z-dy Wytwórcze Specj. Maszyn Elektr. M4 — Katowice
26	Z-dy Wytwórcze Silników Elektr. M8 — Bielsko
27	Z-dy Wytwórcze Aparat. Niskiego Napięcia A7 — Toruń
28	Huta Stalowa Wola w Stalowej Woli
29	Zakłady Mechaniczne — Tarnów
30	Zjedn. Zakłady „Archimedes” Wrocław
31	Zakłady Mechaniczne — Radom
32	Widzewska F-ka Maszyn Włókienniczych — Łódź.

Załącznik Nr 3

do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 75
z dnia 19 marca 1953 r.

Wykaz Składow „Centrostali“ prowadzących sprzedaż artykułów śrubowych wraz z ich zasięgiem działania

L.p.	S k ł a d y	Terytorialny zasięg działania
1	Centrala Handlowa Żelaza i Stali „Centrostal“ Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Wyrobów Żelaznych. BYDGOSZCZ — ul. Leona XIII Nr 12	woj. bydgoskie
2	Centrala Handlowa Żelaza i Stali „Centrostal“ Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza i Wyrobów Żelaznych POZNAŃ — ul. Ratajczaka 2	woj. poznańskie i zielonogórskie
3	Centrala Handlowa Żelaza i Stali „Centrostal“ Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza i Wyrobów Żelaznych ŁÓDŹ — ul. Piotrkowska 102	woj. łódzkie i m. Łódź
4	Centrala Handlowa Żelaza i Stali „Centrostal“ Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza i Wyrobów Żelaznych. RADOM — ul. Limanowskiego 33	woj. kieleckie
5	Centrala Handlowa Żelaza i Stali „Centrostal“ Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza i Wyrobów Żelaznych. LUBLIN — ul. Startowa 10	woj. lubelskie
6	Centrala Handlowa Żelaza i Stali „Centrostal“ Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza i Wyrobów Żelaznych. BIAŁYSTOK — ul. Surajska 31/49	woj. białostockie
7	Centrala Handlowa Żelaza i Stali „Centrostal“ Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza i Wyrobów Żelaznych. GDAŃSK — WRZESZCZ — ul. Grunwaldzka 229/237	woj. gdańskie i olsztyńskie
8	Centrala Handlowa Żelaza i Stali „Centrostal“ Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza i Wyrobów Żelaznych. SZCZECIN — ul. Śląska 41	woj. koszalińskie i szczecińskie
9	Centrala Handlowa Żelaza i Stali „Centrostal“ Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza i Wyrobów Żelaznych. WROCLAW — ul. Grabiszyńska 153	woj. wrocławskie
10	Centrala Handlowa Żelaza i Stali „Centrostal“ Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Wyrobów Żelaznych. GLIWICE — ul. Stalina 35	woj. opolskie oraz nast. powiaty woj. stalinogrodzkiego: gliwicki, zabrzański, rybnicki, tarnogórski.
11	Centrala Handlowa Żelaza i Stali „Centrostal“ Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Wyrobów Żelaznych. BYTOM — ul. Wrocławska 5	nast. powiaty woj. stalinogrodzkiego: dąbrowski, będziński, sosnowiecki, stalinogrodzki, bytomski, chorzowski, bielski, pszczyński, cieszyński.
12	Centrala Handlowa Żelaza i Stali „Centrostal“ Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Wyrobów Żelaznych. CZĘSTOCHOWA — ul. Handlowa 7/9	nast. pow. woj. stalinogrodzkiego: częstochowski, zawierciański, lubaniecki
13	Centrala Handlowa Żelaza i Stali „Centrostal“ Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza i Wyrobów Żelaznych. KRAKÓW — ul. Kopernika 6	woj. krakowskie
14	Centrala Handlowa Żelaza i Stali „Centrostal“ Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza i Wyrobów Żelaznych. RZESZÓW — ul. Dojazd do Rampy Wojskowej nr 4	woj. rzeszowskie
15	M.P.M. Centralny Zarząd Zbytu Przemysłu Maszynowego — Rejonowa Hurtownia Przemysłu Maszynowego Artykułów Metalowych. WARSZAWA — ul. Kolejowa 15/17.	woj. warszawskie i m. st. Warszawa

47.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

Nr 77 z dnia 20 marca 1953 r.
(znak: BI8-A02-10)

w sprawie Komisji do opracowania zagadnień demontażu wraków i wyeksploatowanych morskich jednostek pływających.

Na podstawie § 1 uchwały Prezydium Rządu Nr 106/53 z dnia 4 lutego 1953 r. w sprawie zagospodarowania wraków i wyeksploatowanych morskich jednostek pływających zarządza się, co następuje:

§ 1. Przekształca się komisję do opracowania zagadnień demontażu, konserwacji, wyceny i rozdziału wszelkich użytków oraz urządzeń wraka pancernika „Gneisenau“ powołaną zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) z dnia 11 sierpnia 1950 r., w komisję do opracowania zagadnień demontażu wraków i wyeksploatowanych morskich jednostek pływających, zwaną dalej komisją.

§ 2. Do zakresu działania komisji należy:

- 1) ustalenie sposobu zabezpieczenia przed korozją i zniszczeniem maszyn i urządzeń z wydobytych wraków oraz wyeksploatowanych morskich jednostek pływających, zwanych dalej wrakami,
- 2) opracowanie wytycznych co do demontażu wraków i transportu ich poszczególnych elementów,
- 3) przeprowadzenie inwentaryzacji i oszacowanie wszelkich maszyn, urządzeń i innych użytecznych przedmiotów, uzyskanych ze zdemontowanych wraków,
- 4) opracowanie wniosków w sprawie zagospodarowania uzyskanych z demontażu wraków maszyn, urządzeń i innych przedmiotów.

§ 3. 1. W skład komisji wchodzi:

- 1) przewodniczący — wyznaczony przez Przewodniczącego PKPG w porozumieniu z Ministrem Żeglugi,
- 2) zastępca przewodniczącego — wyznaczony przez Ministra Przemysłu Maszynowego,
- 3) członkowie — przedstawiciele (po 1) następujących urzędów i przedsiębiorstw, wyznaczeni przez właściwych ministrów:
 - a) PKPG Departament Przemysłu Ciężkiego,
 - b) Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej,
 - c) Ministerstwa Przemysłu Maszynowego,
 - d) Ministerstwa Hutnictwa, — Centralny Zarząd Gospodarki Żłomem,
 - e) Ministerstwa Żeglugi:
 - Centralny Zarząd Morskich Stoczní Remontowych,
 - Centralny Zarząd Polskiej Marynarki Handlowej,
 - Przedsiębiorstwo Ratownictwa Okrętowego,
 - Przedsiębiorstwo Demontażu wraków,
 - f) Ministerstwo Obrony Narodowej — Dowództwa Marynarki Wojennej.

2. Sekretarza Komisji wyznaczy Minister Żeglugi.

§ 4. 1. Posiedzenie komisji zwołuje przewodniczący w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak, niż raz na miesiąc

2. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

3. Do ważności uchwał komisji potrzebna jest obecność na posiedzeniu przewodniczącego lub jego zastępcy i co najmniej 6 członków komisji.

§ 5. 1. Z posiedzenia komisji spisuje się protokół, który podpisują przewodniczący (jego zastępca) i sekretarz.

2. Odpisy protokołów należy przysyłać do:

- 1) PKPG — Departament Przemysłu Ciężkiego,
- 2) Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej,

3) Ministerstwa Przemysłu Maszynowego,

4) Ministerstwa Hutnictwa,

5) Ministerstwa Żeglugi,

6) Dowództwa Marynarki Wojennej.

§ 6. Opracowanie poszczególnych zagadnień, należących do zakresu działania komisji przewodniczący jej może powierzać rzeczoznawcom zarówno spośród członków komisji, jak i spośród innych osób, na zasadzie umowy, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 7. Komisja opracowuje kwartalne plany prac i w terminie do dnia 15 miesiąca poprzedzającego dany kwartał przedstawia je do zatwierdzenia Przewodniczącemu PKPG.

§ 8. Szczegółowy tryb załatwienia spraw przez komisję ustali instrukcja opracowana przez komisję i zatwierdzona przez Przewodniczącego PKPG.

§ 9. Za udział w posiedzeniach komisji przewodniczący, jego zastępca i członkowie otrzymują wynagrodzenie na zasadach ustalonych w uchwale Nr 36 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagrodzeń za udział w posiedzeniach (Monitor Polski z 1951 r., Nr A-9, poz. 134, Nr A-42, poz. 523 i z 1953 r., Nr A-4, poz. 42).

§ 10. 1. Przewodniczący komisji opracuje preliminarz wydatków komisji, który podlega zatwierdzeniu przez Przewodniczącego PKPG.

2. Wydatki komisji pokrywane będą przez Przedsiębiorstwo Demontażu Wraków w ramach zatwierdzonego preliminarza.

§ 11. Miejscem urzędowania komisji jest Gdynia — Przedsiębiorstwo Demontażu Wraków.

§ 12. Z dniem wejścia w życie zarządzenia traci moc obowiązującą zarządzenie Przewodniczącego PKPG z dnia 11 sierpnia 1950 r. w sprawie powołania komisji do opracowania zagadnień demontażu, konserwacji, wyceny i rozdziału wszelkich użytków oraz urządzeń wraka pancernika „Gneisenau“.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

48.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

Nr 78 z dnia 21 marca 1953 r.

(znak: SO 4B-3-2)

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad korzystania z urządzeń opieki nad dzieckiem.

W związku z uchwałą Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1953 r. w sprawie zniesienia bonowego zaopatrzenia, regulacji cen, ogólnej podwyżki płac, i zniesienia ograniczeń w handlu nadwyżkami produktów rolniczych zarządza się co następuje:

§ 1. W § 3 ust. 2 pkt 2 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 57 z dnia 21 lutego 1951 r. w sprawie zasad korzystania z urządzeń opieki nad dzieckiem (Biuletyn PKPG Nr 6, poz. 66) liczbę „600 zł“ zastępuje się liczbą „750 zł“, a liczbę „800 zł“, liczbą „990 zł“.

§ 2. Załącznik do zarządzenia wymienionego w § 1 oraz załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 351 z dnia 31 sierpnia 1951 r. w sprawie zasad korzystania z urządzeń opieki nad dzieckiem (Biuletyn PKPG Nr 24, poz. 257) zastępuje się załącznikiem do niniejszego zarządzenia.

§ 3. Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 stycznia 1953 r.

Załącznik 1.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. Fr. Blinowski

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 78 z dn. 21 marca 1953 r.

Opłaty miesięczne rodziców (opiekunów) za korzystanie z urzędzeń opieki nad dzieckiem obowiązujące od dnia 1 stycznia 1953 roku

Ogólny zarobek miesięczny netto po przeliczeniu od 1 stycznia 1953 r. w zł.	Żłobki miejskie	Żłobki tygodniowe	Przedszkole miejskie 9-godz.	Przedszkole miejskie 5-godz. i PGR	Świetlice dziecięce z dożywianiem	Kolonie	Półkolonie i wczasy w miesiące	Domy wczasów dziecięc. (za turnus)	Domy zdrowia dziecka.
do 510	15	25	15	12	7	15	12	45	30
od 511 do 640	18	30	18	14	8	18	14	52	35
od 641 do 750	22	35	22	17	9	22	17	60	40
od 751 do 990	26	40	26	20	10	30	20	67	45
od 991 do 1 210	30	45	30	23	11	40	25	75	50
od 1 211 do 1 440	35	55	35	27	14	50	30	90	60
od 1 441 do 1 780	40	67	40	31	16	60	36	105	70
od 1 781 do 2 390	50	80	50	39	18	70	42	120	80
od 2 391 do 2 850	60	100	60	47	20	80	50	150	100
ponad 2 850	75	125	75	58	25	100	60	210	140

U w a g a: Opłaty podano w stosunku miesięcznym oprócz opłat za korzystanie z domów wczasów dziecięcych, które obejmują cały turnus.

49.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

Nr 79 z dnia 23 marca 1953 r.

(znak: KL 7-01-2)

w sprawie przedłużenia okresu zimowego dla terminów rozładunku wagonów-cystern w roku 1953.

§ 1. Ustalony w § 1 ust. zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 357

z dnia 7 listopada 1952 r. w sprawie przedłużenia stosowania dotychczasowych terminów rozładunku wagonów-cystern normalnotorowych (Biuletyn PKPG Nr 50, poz. 227) okres zimowy przedłuża się w roku 1953 do dnia 31 marca w związku z czym okres letni rozpoczyna się z dniem 1 kwietnia 1953 r.

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 marca 1953 r.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

w z. E. Szyr

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Plac Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze. Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46, w. 36

PRENUMERATA: Kwartalna 18 zł, półroczna 36 zł, roczna 72 zł.

Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze.

Zamówienie CP₁P/C49/53 z dnia 14.III.53 r., podpisano do druku dnia 4.IV.53 r., druk ukończono 9.IV. 53 r.
Nakład 16086 egz. Papier druk. sat. kl. VII/A/60 gr. ark. wyd. 2,5.

Zam. 1563/c. Druk. „Dom Słowa Polskiego”, Warszawa, Plac Kazimierza Wielkiego

4-B-14630

CENA NUMERU 2 ZŁ.